

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Tercer període

Sèrie C - Número 172
27 d'octubre de 2011

Comissió d'Ensenyament i Universitats

Presidència de l'H. Sr. Joaquim Llena i Cortina

Sessió núm. 12

SUMARI

Compareixença

d'Antoni Argent Ballús, president de l'Associació Educativa i Formativa Tbcass, per a informar sobre el projecte educatiu «Millorem» (tram. 357-00084/09) p. 3

Proposta de resolució

sobre la reimplantació dels estudis de batxillerat a l'Institut Rambla Prim, de Barcelona (tram. 250-00375/09) (retirada) p. 19

Proposta de resolució

sobre les obres de manteniment i d'ampliació a l'Escola Lola Anglada, de Badalona (Barcelonès) (tram. 250-00308/09) p. 19

Proposta de resolució

sobre l'inici de les obres d'ampliació de l'Escola Lola Anglada, de Badalona (Barcelonès) (tram. 250-00383/09) p. 20

Proposta de resolució

sobre la transformació en institut escola de l'Escola Gavà Mar, de Gavà (Baix Llobregat) (tram. 250-00304/09) p. 24

Proposta de resolució

sobre l'inici de les obres d'ampliació de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona (tram. 250-00362/09) p. 28

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'institut de Cabrils (Maresme) (tram. 250-00286/09) p. 30

Proposta de resolució

sobre la rehabilitació i la construcció de diversos centres d'ensenyament a Terrassa (Vallès Occidental) (tram. 250-00287/09) p. 31

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Fluvià, de Barcelona (tram. 250-00293/09) p. 33

Proposta de resolució

sobre l'establiment d'acords entre les entitats juvenils i els instituts públics per a exposar a l'alumnat els projectes associatius (tram. 250-00353/09) p. 34

Proposta de resolució
sobre l'establiment d'un districte únic als efectes d'elecció del centre escolar
en el procés de matriculació (tram. 250-00369/09) p. 36

Proposta de resolució
sobre el reinici de les obres de construcció de l'Institut de Roda de
Barà (Tarragonès) (tram. 250-00376/09) p. 39

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Impres a Multitext, SL
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 12

La sessió s'obre a les deu del matí i quatre minuts. Presideix Joaquim Llena i Cortina, acompanyat de la vicepresidenta, Milagros Fernández i López; del secretari, Antoni Balasch i Parisi, i de la secretària en funcions, Ramona Barrufet i Santacana. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents els diputats Dolors Batalla i Nogués, Mireia Canals i Botines, Gerard M. Figueras i Albà, Roger Montañola i Busquets i Neus Munté i Fernández, pel G. P. de Convergència i Unió; Daniel Font i Cardona, Marina Geli i Fàbrega i Consol Prados Martínez, pel G. P. Socialista; Pedro Chumillas Zurilla i Juan Milián Querol, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Dolors Camats i Luis i Hortènsia Grau Juan, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Anna Simó i Castelló, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Albert Rivera Díaz, pel S. P. Ciutadans.

Assisteix a aquesta sessió el president de l'Associació Educativa i Formativa Tbcass, Antoni Argent Ballús.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'Antoni Argent Ballús, president de l'Associació Educativa i Formativa Tbcass, davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats per a informar sobre el projecte educatiu «Millorem» (tram. 357-00084/09). Comissió d'Ensenyament i Universitats. Compareixença.

2. Proposta de resolució sobre la construcció de l'institut de Cabrils (Maresme) (tram. 250-00286/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 47, 41)

3. Proposta de resolució sobre la rehabilitació i la construcció de diversos centres d'ensenyament a Terrassa (Vallès Occidental) (tram. 250-00287/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 47, 42)

4. Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Fluvià, de Barcelona (tram. 250-00293/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 47, 45)

5. Proposta de resolució sobre la transformació en institut escola de l'Escola Gavà Mar, de Gavà (Baix Llobregat) (tram. 250-00304/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades. (Text presentat: BOPC 52, 66; esmenes: BOPC 76, 25)

6. Proposta de resolució sobre les obres de manteniment i d'ampliació a l'Escola Lola Anglada, de Badalona (Barcelonès) (tram. 250-00308/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 52, 69)

7. Proposta de resolució sobre l'inici de les obres d'ampliació de l'Escola Lola Anglada, de Badalona (Barcelonès) (tram. 250-00383/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat

i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades. (Text presentat: BOPC 63, 46; esmenes: BOPC 102, 22)

8. Proposta de resolució sobre l'establiment d'acords entre les entitats juvenils i els instituts públics per a exposar a l'alumnat els projectes associatius (tram. 250-00353/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 57, 162)

9. Proposta de resolució sobre l'inici de les obres d'ampliació de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona (tram. 250-00362/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades. (Text presentat: BOPC 63, 32; esmenes: BOPC 102, 17)

10. Proposta de resolució sobre l'establiment d'un districte únic als efectes d'elecció del centre escolar en el procés de matriculació (tram. 250-00369/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 63, 37)

11. Proposta de resolució sobre la reimplantació dels estudis de batxillerat a l'Institut Rambla Prim, de Barcelona (tram. 250-00375/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 63, 41)

12. Proposta de resolució sobre el reinici de les obres de construcció de l'Institut de Roda de Barà (Tarragonès) (tram. 250-00376/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb tres altres diputats del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades. (Text presentat: BOPC 63, 41; esmenes: BOPC 102, 19)

El president

Senyores i senyors diputats, molt bon dia. Si els sembla bé, començaríem la sessió.

Compareixença

d'Antoni Argent Ballús, president de l'Associació Educativa i Formativa Tbcass, per a informar sobre el projecte educatiu «Millorem» (tram. 357-00084/09)

I, en primer lloc, ho faríem donant la benvinguda al senyor Antoni Argent Ballús, president de l'Associació Educativa i Formativa Tbcass, per substanciar una sol·licitud de compareixença per explicar-nos a la Comissió d'Ensenyament i Universitats el projecte educatiu «Millorem». Sense més preàmbuls, li passaria la paraula al senyor Argent, amb el benentès que hi haurà una primera intervenció de trenta minuts, una intervenció per a cada grup de deu minuts i una darrera intervenció del compareixent per un màxim de deu, quinze minuts, en funció dels molts aclariments que

les senyores i senyors diputats necessitin. Senyor Argent Ballús, té la paraula.

Antoni Argent Ballús (president de l'Associació Educativa i Formativa Tbclass)

Bon dia, diputats, diputades, president. El meu nom és Toni Argent, sóc professor de secundària, especialitats matemàtiques i economia; sóc economista també i escriptor i president d'una associació educativa que es troba a les Franqueses del Vallès, una associació, doncs, que compta amb una estructura molt petita –aproximadament, som vint, vint-i-cinc persones, la majoria professors–, que, el curs passat, vam decidir engegar un projecte, nosaltres creiem, pioner a Catalunya i, més que res, per l'objectiu que pretenia aquest projecte.

Aquest projecte, que és el projecte «Millorem», aquest estudi sobre les causes que provoquen fracàs escolar, concretament, a la comarca del Vallès Oriental, doncs, és un projecte que s'està difonent a totes les escoles de Catalunya –en principi, tenim constància que ja s'ha presentat a més de dos mil centres escolars. És un estudi que en cap cas pretén comparar els resultats obtinguts entre centres públics, centres concertats, centres privats. I un dels objectius ha estat posar el nostre granet de sorra en el que és la millora del sistema educatiu i en les bases que el sustenten.

L'estudi parla del fracàs escolar. Vam utilitzar aquest concepte perquè és el que, normalment, en els mitjans de comunicació, doncs, estem sentint. Sí que és veritat que podíem haver utilitzat una altra terminologia, per exemple, «per què no s'aconsegueix l'èxit escolar», però, bé, repeteixo que, com que tant professors, pares, alumnes, sempre estan sentint aquest concepte, vam anar pel que era fàcil i posar aquest concepte de «fracàs escolar».

El fracàs escolar és un dels principals problemes que tenim a casa nostra, més que res perquè fa referència a uns alumnes que, en el futur, no gaire llunyà, formaran part de les nostres empreses, del teixit empresarial català, de les nostres escoles, dels nostres ajuntaments. I crec que aquest projecte el que evidencia és que, a nivell educatiu, ens cal millorar. Sí que és veritat que en els últims trenta, trenta-cinc anys s'han fet passos ben grans en el tema educatiu, però ens cal millorar.

Nosaltres, en el projecte que tinc a les mans i que, si en volguessin alguna còpia, els la podem fer arribar, nosaltres el que intentem és fer un estudi en una zona concreta, com deia, al Vallès Oriental, una zona en la qual hi ha uns catorze mil estudiants de secundària –de primer a quart d'ESO. Nosaltres el que vam intentar és tirar endavant un repte, el repte de fer l'estudi a tots aquests alumnes, aquests catorze mil alumnes de secundària.

L'objectiu creiem que es va complir, en el sentit, doncs, que hi van participar més de dotze mil alumnes. I, de totes aquestes dades que vam extreure, vam realitzar un informe, que, llavors, els detallaré, bàsicament, el que són les conclusions d'aquest.

Com deia, el fracàs escolar és un dels principals problemes que tenim a casa nostra i cal que millorem,

perquè, si no... Bé, avui dia, estem parlant d'una crisi econòmica; hem d'intentar que d'aquí a quinze anys o vint no en tinguem una altra. Per això, jo crec que val la pena mirar-nos ben detingudament aquest informe que, fins i tot, jo diria..., i com una mica, diria jo, coneixedor dels informes PISA o dels informes de la Fundació Jaume Bofill, jo m'atreveria a dir que està a la mateixa alçada, eh?, però, fins i tot, si tenim en compte l'informe de la Fundació Bofill o, per exemple, els informes PISA, nosaltres creiem que..., i volíem fer un estudi que partís de la mateixa realitat social, que són els alumnes d'aquí, a Catalunya, concretament d'aquesta zona.

Llavors, hem de tenir en compte que tots aquests alumnes fracassats, que són fracassats escolars, doncs, necessiten ajuda, és a dir, el sistema no els pot deixar de banda, i creiem –amb les propostes que, llavors, mencionaré– que els podem ajudar.

Aquest fracàs escolar el podríem definir com aquella situació que es dona quan un alumne no aconsegueix uns objectius que se li demanen pel seu nivell i edat, o també el podríem definir com aquella situació en què un alumne finalitza una determinada etapa sense assolir, doncs, unes qualificacions satisfactòries. El que passa és que aquestes dues definicions són pràcticament acadèmiques, i, en el context educatiu actual i futur, sobretot, hem de tenir en compte que la situació educativa, doncs, transcendeix i afecta, en un futur, la situació cultural d'un país, la situació social i també la situació econòmica.

Per tant, nosaltres creiem que no hem de considerar únicament el component educatiu, sinó que hem de tenir en compte, per exemple, que aquest fracàs escolar, en moltes ocasions, es converteix en un fracàs vital, en un fracàs personal, en un fracàs professional.

Aquest projecte té l'origen a l'associació educativa que presideixo, més que res perquè creiem que s'estaven donant una sèrie de circumstàncies que ens van fer obrir els ulls, en el sentit de dir: «Ostres, s'està parlant molt del fracàs escolar, intentem posar-hi» –com deia abans– «un granet de sorra, perquè nosaltres, tots professors de secundària, creiem en l'educació i creiem que és un bon moment per dir: “Ostres, podem millorar aquesta situació.”» I d'aquí ve el nom d'aquest projecte, el projecte «Millorem».

El projecte «Millorem» té l'objectiu de detectar quines són les causes que provoquen fracàs escolar a la comarca del Vallès Oriental, i també intentem proposar una sèrie de mesures que, al nostre parer, millorarien la situació actual. Més que res perquè, com deia abans, si millorem el sistema educatiu, millorarem també a nivell social i a nivell econòmic.

Com deia abans, al projecte, hi van col·laborar més de dotze mil alumnes, i crec que, d'alguna manera, el que vam fer també és agrair-los públicament el fet que fessin unes enquestes, unes enquestes que van ser dissenyades per professors, psicòlegs i persones del món de l'ensenyament.

Aquest estudi va començar l'octubre del 2010 i va finalitzar, de forma formal, podríem dir, el 28 d'abril

del 2011, quan es va fer la presentació de resultats al Teatre Auditori de Granollers.

Per descomptat, agrair l'assistència a la presentació de resultats de l'assessor de la consellera Rigau, el senyor Emili Pons, que també, des d'un primer moment, li vam fer saber l'existència d'aquest projecte. I, igualment, també agrair la col·laboració i suport de l'inspector en cap dels Serveis Territorials del Maresme i Vallès Oriental, el senyor Salvador Grijalbo.

Crèiem que un projecte d'aquestes magnituds s'havia de difondre, sobretot, a aquelles persones que, des del seu càrrec, doncs, tenen vot i tenen capacitat per poder influir en les propostes que nosaltres fem.

Seguidament, i per no allargar-me en l'explicació inicial, crec que són prou aclaridores les conclusions a què arriba aquest informe. Si analitzem els resultats i l'informe que tinc a la mà, veiem com només el 4 per cent –només el 4 per cent– dels alumnes de la comarca del Vallès Oriental que estan cursant secundària repassen cada dia el que s'ha fet a classe. És una dada gens esperançadora i gens positiva –només el 4 per cent.

El 50 per cent d'aquests alumnes repassen algun cop el que s'ha fet a classe. Clar, creiem que aquesta dada ja és prou significativa, en el sentit, doncs, que cal canviar una imatge que tenen els nostres alumnes, més que res perquè el fet de repassar cada dia el que s'ha fet a classe és un fet que va molt lligat amb la cultura de l'esforç. A la cultura de l'esforç, o, per a molts alumnes, és aplicar la llei del mínim esforç, crec que li hem de donar un canvi de sentit. Aquest sentit que molts cops té aquesta paraula «esforç», que molts cops és un caràcter negatiu..., crec que han de veure aquests alumnes que aquesta paraula té un sentit positiu; és a dir, no hem de ser pessimistes, no hem de ser victimistes, sinó que hem de ser tot el contrari, hem de ser positius i hem de millorar, més que res, com deia abans, perquè aquests alumnes, d'aquí a uns anys, estaran formant part del teixit empresarial català.

El 76 per cent creu que es pot esforçar més; ells saben que es poden esforçar més, però no ho fan, és una gran contradicció aquesta.

El 48 per cent realitzen activitats extraescolars tres dies o més la setmana. Ho repeteixo, el 48 per cent realitzen activitats extraescolars tres dies o més la setmana. Aquesta xifra va molt lligada a tota una sèrie de canvis, sobretot socials i familiars, més que res perquè ja sabem tots com funciona avui dia, sobretot, els pares que tenen dues feines, per exemple, tenen moltes activitats i tots anem amb presses. I, és clar, sí que és veritat que..., crec que s'hauria de canviar aquesta imatge –per dir-ho d'alguna manera que ens entenguem tots– «d'aparcar els fills», i nosaltres el que, fins i tot, proposaríem és que es fessin –per què no?– activitats conjuntament amb els fills; pares i fills han d'augmentar el que és el seu nivell de comunicació, per exemple, creiem, i una bona manera és fer activitats junts.

Al 58 per cent dels alumnes els agrada anar a classe perquè així veuen els companys. Al 36 els agrada anar a classe perquè s'ho passen bé. És a dir que el que hem d'intentar amb aquestes dades a què arriba

l'estudi és que els nostres centres de secundària no es converteixin en el que per a molts és, que són clubs socials o casals; hem d'intentar-ho, això, més que res perquè dia sí, dia també, quan sóc a l'aula amb trenta alumnes, els veus que estan pensant en moltes coses, però en el que no estan pensant és en l'explicació que els he fet jo per resoldre l'equació de segon grau, per exemple. Per això, repetiria que hem d'intentar que no siguin clubs socials o casals.

Si comparem totes les dades que hem extret a nivell de primer a quart d'ESO, ens hem atrevit també a veure –i crec que també era un dels grans objectius de l'estudi– què passa a mesura que els alumnes es van fent grans. És a dir, aquests alumnes que arriben a l'institut amb onze, dotze anys i en surten amb setze i disset, o divuit, per què no, què passa? Doncs, veiem que, a mesura que els alumnes van passant els diferents cursos de l'ESO, augmenta el nombre d'alumnes que no repassen cada dia el que s'ha fet a classe, és a dir, són alumnes que es van fent grans, però disminueix aquest esforç, sobretot l'esforç en l'aspecte acadèmic.

Una altra dada també que és bastant preocupant és que, a mesura que van superant els diferents cursos de l'ESO, s'avorreixen més a classe i tenen una sensació que el que està fent a classe no els servirà de gaire.

Augmenta el nombre d'alumnes que deixen per al final la preparació d'un examen. I aquesta dada va molt en concordança amb el que comentava abans de les activitats extraescolars; és a dir, bé, tinc molts alumnes que, a vegades, a part de comentar de per què els serviran les matemàtiques, comentar de, bé, doncs, per què han de fer deures, per què han de dedicar-se cada dia a fer deures, que, més que res, si els fan o no, el que és important és el valor i el caràcter aquest que té l'esforç.

Disminueix el nombre d'alumnes que els preocupa suspendre un examen, i m'atreviria a dir que, cada cop més, a més alumnes els és igual suspendre un examen, que més que res treure un tres o treure un deu no és el que és important; el que és important és que aquests alumnes sàpiguen quin és el valor d'esforçar-se i sàpiguen, realment, que treure un vuit vol dir que encara poden millorar. És a dir, jo crec que Catalunya ha estat un país d'emprenedors, és un país d'emprenedors i serà un país d'emprenedors; i la nostra societat catalana necessita emprenedors, i un emprenedor és una persona que s'ha d'esforçar i sap que un any s'ha d'esforçar, un altre i un altre. És important, doncs, com deia abans, que aquests alumnes sàpiguen que l'esforç té una recompensa.

Una altra dada és que, a mesura que els alumnes van superant els diferents cursos de l'ESO, disminueix l'objectiu d'aprendre. I, clar, vull dir, si abans deia que els instituts no es poden convertir en clubs socials o casals és perquè un centre de secundària, bàsicament i principalment, és un centre d'aprenentatge i de coneixement; això ho hem de tenir molt clar, i ells també ho han de tenir molt clar.

Disminueix la sensació de repetir curs. Aquesta és una dada molt significativa, en el sentit de, tal com està avui dia estructurat el sistema educatiu, com que un

alumne no pot repetir dos cops el mateix curs, doncs, ells ja saben que repetint segon d'ESO no hi haurà cap problema, perquè, quan repeteixin, l'any següent se'l passarà de curs. I veiem molts cops a les aules com són alumnes que, bàsicament, no fan res, bàsicament.

Causas de fracàs escolar. A l'estudi, partim de les enquestes que van realitzar els alumnes, partim també de les opinions de professors i mestres i també partim de comentaris que ens van fer persones i professionals del món de l'educació. Les causes del fracàs escolar serien les següents.

La primera, la falta d'esforç. És una paraula que vaig repetint cada cop, la falta d'esforç, però és que és la veritat. Molts cops sembla que aquesta falta d'esforç sigui un tòpic. No, la falta d'esforç no és un tòpic; la falta d'esforç és un gran problema que tenim, no a nivell, fins i tot, d'aquests alumnes de primer a quart d'ESO, sinó, fins i tot, m'atreveria a dir que és un aspecte que està baixant, fins i tot, ja a cinquè i sisè de primària, amb la qual cosa és un estudi que sí, fa referència a què és l'ESO, l'etapa secundària, però hem de ser conscients que cada cop està baixant de nivell.

Els alumnes tenen altres prioritats; aquesta seria una altra causa de fracàs escolar. Els alumnes, abans de fer deures, abans de preparar un examen, tenen al cap que, a la tarda, tenen entrenament, tenen anglès, tenen activitats extraescolars. I això, realment, sí que és un problema, perquè, quan una cosa no la tenim com a prioritat, no ens motiva fer-la. I l'aspecte motivacional seria una altra causa de fracàs escolar.

La motivació, que, actualment, se'n parla moltíssim, no únicament a nivell d'alumnes, sinó també, fins i tot, a nivell d'adults... Bé, pel tema que ens respecta ara, que són els joves, hauríem de tenir en compte que, molts cops, la motivació dels alumnes no s'aconsegueix amb premis ni amb càstigs tampoc; fins i tot, jo diria que la motivació, a vegades, jo crec que haurien de ser les mateixes ganes d'aprendre. El que passa, que, clar, també els alumnes, avui dia, viuen en unes situacions –per què no dir-ho?–, unes situacions familiars complicades, cada cop més complicades, una desestructuració familiar cada cop en augment, i tot això no ajuda.

Penso, per exemple, en el cas de molts alumnes que tinc amb pares separats. I jo no vull dir que pares separats impliqui fracàs escolar, però sí que és veritat que separacions complicades sí que provoquen fracàs escolar, més que res perquè tenim alumnes que, exactament, estan a l'aula, però no saben bé què hi estan fent. I, com diu el Salvador Cardús, quan veus un nen desorientat que no sap ben bé per on tirar, el que necessita és una forta abraçada. I crec que té tota la raó, és a dir, jo crec que, avui dia, el primer que necessiten aquests alumnes és que algú se'ls estimi i que algú confiï en ells.

Els alumnes –una altra causa del fracàs escolar– no troben la correlació entre el que ells aprenen o estudien a classe i el que veuen a la societat. És a dir, per què haig d'estudiar els algorismes si mai me'ls trobaré a l'aula?, per què? Jo, com a professor de secundària, tinc l'obligació de dir-los que sí que els servirà, però potser sí que és veritat que penso, normalment, que el

que hauríem de fer els professors és intentar dir-los quines aplicacions tenen de..., bé, el que estem fent a classe, no?, com aplicar el que estem veient a l'aula en la mateixa realitat social o, fins i tot, de quina manera el que estan aprenent a classe els servirà per a la vida.

L'absentisme escolar també és una causa del fracàs escolar, més que res perquè, si no se segueix el que és el ritme normal de la classe, doncs, llavors, hi ha alumnes, sincerament, que van perduts. I, com que tampoc demanen els apunts als alumnes, als seus companys, perquè tampoc tenen aquesta prioritat i com que tampoc tenen temps a les tardes per demanar els apunts, perquè tenen entrenament, doncs, aquí està la situació.

Trastorns d'aprenentatge –TDA, per exemple, dislèxies, trastorns de dèficits d'atenció. I, clar, això és molt curiós, perquè jo faré cinc anys que sóc a l'ensenyament públic i fa dinou anys –dinou anys– que imparteixo classes particulars de reforç. I, si abans podia diferenciar entre els alumnes que estudien i els que no estudien, ara, a l'aula, què tenim? Tenim alumnes amb pares separats, separació bona, podríem dir; pares separats, situació no bona; alumnes amb dislèxia; alumnes amb dèficit d'atenció; alumnes no motivats; alumnes que no saben per què vénen a classe; alumnes que sí que volen aprendre coses; alumnes que sí que els interessa aprendre coses; alumnes motivats. És a dir, que tenim una diversitat tal que això, per al professor, és cada cop més complicat. I sí que és veritat que –i començo parlant de la meva persona– hem de tenir docents més ben preparats i que siguin conscients de quins alumnes es trobaran a l'aula.

Finalment, una altra de les causes de fracàs escolar que apuntem és el mateix funcionament del sistema educatiu. Per què no dir-ho? Revisió de plans educatius, d'horaris, de nombres d'aules; amb una classe de trenta-cinc alumnes no es pot fer un gran treball. Sí que és veritat que trenta anys enrere, teníem aules amb quaranta, cinquanta alumnes; el meu pare molts cops m'ho diu: de què em queixo jo ara, si tinc trenta alumnes jo i ell estava amb cinquanta.

Hi ha moltes coses que han canviat. Una, per exemple, és el que deia abans; vull dir, els alumnes vénen a classe i, molts cops, no saben ni per què, ni amb els deures fets, per exemple. Jo em llevava a casa i, quan sabia que no tenia fets els deures, a mi em feia mal la panxa ja, estava nerviós; avui dia, no. Avui dia, és, fins i tot, com dir: «Bé, qui no els ha fet? –Bé, ja te'ls faré demà, ja te'ls portaré demà. –No, no, és que els has de portar avui. –No, ja te'ls portaré demà, si els trobo.» No em vull allargar amb les anècdotes. Bé.

Finalment, el fracàs escolar considero que és un fracàs del sistema educatiu, és un fracàs personal i és un fracàs també familiar.

Tema de la família, què podem fer per millorar? Respecte a pares i mares, crec que és important que..., han de fer que els estudis siguin una cosa que interessa a tota la família. És a dir, no únicament interessa a l'alumne quan treu un cinc o treu un deu o suspèn, sinó que els pares han de ser els primers que motivin els seus fills, que els donin eines i recursos, perquè sàpiguen què estan fent al centre escolar.

Els pares també han d'exigir resultats als seus fills, no únicament acadèmics, sinó també personals. He de dir, com a professor i molts companys que tinc, que l'objectiu dels alumnes no és que treguin deus a l'aula –no és que treguin deus–, és que siguin bones persones, és que millorin com a persones, és que sàpiguen quin és el resultat d'esforçar-se i sàpiguen que també poden ajudar els seus companys. És a dir, molts cops, ens comparem amb Finlàndia; no pot donar-se aquesta comparació, no pot ser; a nivell climàtic, a nivell social, a nivell cultural, a nivell econòmic, són diferències totalment increïbles. Per tant, jo cada cop que sento els informes PISA..., a mi PISA, sincerament, no és que no m'importi, és que no es poden comparar. Llavors, clar, vull dir, jo crec que hem de pensar en la realitat social que tenim aquí, a Catalunya, hem de pensar que, realment, tenim encara feina a fer, feina a millorar. I, per tant, tenim aquest estudi que avui els presento.

A nivell de professorat, nosaltres creiem, i jo personalment crec, fermament que els professors han de..., més que formar-se més, és que ja es formen durant la seva trajectòria professional. Sobretot parlo d'aquells professors que volen iniciar el que és la seva tasca docent. Aquest curs que s'està fent ara d'un any, nosaltres el que proposem és que s'allargui un any més, és a dir, fer un curs de dos anys.

Jo sóc professor a secundària més que res perquè vaig fer un curs, que es deia el CAP, que eren cinquanta hores de teoria i cinquanta hores més de pràctica. Per sort, jo vaig ser una persona..., sóc, amb moltes inquietuds, que m'agrada millorar. Jo el CAP el vaig aprofitar moltíssim, vaig fer més hores del compte, vaig gaudir, vaig estar fent claustres que no hi havia de ser, però a mi em va servir de molt, el CAP. Però sí que és veritat que vaig ser conscient i sóc conscient de les mancances que té aquest curs.

Per tant, nosaltres creiem que fer un curs de dos anys de durada i el segon any que combinés una part teòrica i una part pràctica de sis-cents hores seria la millor opció per tenir uns professors que, realment –professors que fossin o no vocacionals–, doncs, tinguessin en compte que..., bé, més que res el que es trobaran a l'aula, que, quan entrin per la porta, no es trobaran trenta alumnes assegudets amb el bolígraf preparat o amb l'ordinador engegat, sinó que es trobaran una realitat ben diferent. No voldria generalitzar, tampoc, eh?, perquè sí que és veritat que sempre tendim a intentar donar la culpa als altres, per exemple, no?, i no es tracta d'això. Hem de ser conscients que com a professors també hem de millorar.

A nivell de sistema, és el que comentava abans: hauria de reduir-se la ràtio d'alumnes; nosaltres creiem que la ràtio perfecta, ideal, serien alumnes, classes amb divuit, vint alumnes. S'hauria d'invertir més també –invertir més– i invertir millor, no veure els diners utilitzats com un cost, sinó tot el contrari, és una inversió; els diners que es destinen a un alumne que pot patir un risc d'exclusió social són uns diners molt ben invertits, més que res –i vull ser sincer amb tots vostès– perquè hem d'intentar que aquests alumnes amb risc d'exclusió social, doncs, potser, un dia, no m'entrin a

mi a robar a casa, per exemple. Hem de ser conscients d'això. I, molts cops, a l'aula, només cal veure la cara dels alumnes i mirar-los fixament als ulls i entendre moltes coses i la realitat que viuen.

També, a nivell de sistema, s'hauria d'augmentar el nivell d'exigència a primària, més que res perquè estem veient que aquest fracàs escolar que s'està donant a secundària ja ve d'una etapa, que és la primària, perquè a cinquè i sisè de primària, s'aproven alumnes més que res perquè passin de curs, per no tenir-los a classe i perquè, bé, com deia, eh?, ens els traiem de sobre. Hi ha alumnes, en molts centres de primària, que estan aprovant no totes les assignatures i, fins i tot, conec casos –bastants casos– d'alumnes de primària que suspensen tot el curs de sisè de primària i passen a secundària. Aquest és el gran problema que tenim a casa nostra.

Propostes que fem al Departament d'Ensenyament, que els vam fer arribar el 28 d'abril del 2011.

U. Pla d'esforç i millora. Aquells alumnes que ja en el primer cicle de secundària, a primer i segon de l'ESO, hem vist que no tenen interès per aprendre, que molesten a classe, que, sincerament, veiem que no es podrà fer res amb ells, el que proposem és un curs de dos anys de durada, més que res com si fos un voluntariat, però tenint en compte que han de fer unes matèries com podrien ser matemàtiques, llengua catalana, llengua castellana, ciències socials, naturals; és a dir, és fer-los un itinerari adaptat, més que res perquè siguin conscients que han d'acabar uns estudis que o no han pogut acabar o no han volgut acabar.

Una altra proposta que fem és un curs de preparació per a la secundària. Aquesta és una proposta bastant innovadora, i em sembla que no existeix en cap comunitat autònoma de l'Estat, més que res perquè el que proposem és que, relacionat amb el que deia abans d'aquests alumnes de sisè de primària que no tenen ni molt menys el nivell que haurien de tenir per passar a la secundària..., fer-los un curs pont, un curs pont perquè recuperin aquests nivells acadèmics que haurien d'haver assolit. Bàsicament, llavors, es tractaria d'endarrerir un any el que seria l'ensenyament obligatori, és a dir, en comptes d'onze, dotze, començar secundària, doncs, primer de tot, fer aquest curs pont, més que res com aquest curs pont que es fa per accedir a grau superior, la prova d'accés a grau superior; doncs, la mateixa prova d'accés a secundària per a alumnes que presenten certes dificultats d'aprenentatge o, sincerament, perquè no han volgut adquirir aquests coneixements.

Una altra proposta innovadora és crear un pla que nosaltres en diem «escola de professors de reforç», més que res perquè facin un reforç escolar en els centres educatius, a les tardes, un cop s'acaba el que és l'horari lectiu, més que res perquè, bé, hi ha moltes persones que, des de fa molts anys, imparteixen classes particulars i sí que és veritat que hi ha un component, que és el component motivacional, que aquestes persones que, en el futur, segurament, seran professors o mestres, doncs, ajuden tots aquests alumnes. I, per tant, s'ha d'intentar que aquests professors estiguin el més ben formats possible.

Una mesura que nosaltres proposem i que també el Departament d'Ensenyament ha tirat endavant, com ja se sap, és la introducció dels exàmens de recuperació al setembre. El que passa, que nosaltres apuntem que, clar, si, durant el curs, a vegades, hi ha alumnes que fan poca cosa, imaginem-nos el mes de juliol i agost, amb aquest sol increïble que fa, doncs, també els costaria als alumnes posar-s'hi. Per tant, proposem que és bo que els alumnes s'hagin d'examinar al setembre, més que res perquè el que està passant fa molts anys enrere i el curs passat és que alumnes que no fan res durant tot l'any, alumnes que no fan res, llavors, se'ls posa un examen de recuperació dels mínims, dels mínims, dels mínims i l'aproven. Estem regalant la lliçó.

Exàmens finals obligatoris és una altra proposta, a partir de cinquè de primària; és a dir, a partir de cinquè de primària fins a quart d'ESO, la primera quinzena de juny, doncs, fer exàmens finals. I, evidentment, aquells alumnes que no superin aquests exàmens, doncs, bé, ja a veure quines repercussions té; si se'n suspelen més de dues, doncs, aquests alumnes haurien de repetir curs.

Últime dues mesures. Establir una matèria obligatòria a l'ESO, una nova matèria que, molts cops, a molts instituts, ja és com si fos un crèdit variable, que és l'assignatura de tècniques d'aprenentatge i estudi, d'acord?, més que res perquè creiem que, avui dia, aspectes com l'esquema, el resum, la comprensió lectora, tot el tema relacionat amb les emocions influeix molt aquests alumnes.

Finalment, una mesura que hi vull fer molt èmfasi. Actualment, els alumnes que aproven quart d'ESO obtenen el nivell C de català. No hi estic gens d'acord –no hi estic gens d'acord. Això és una mesura que s'hauria de canviar, com si es pogués fer una petició, modificació de llei, més que res perquè això hi ha molta gent que, per treure's el nivell C de català, ha de fer molts exàmens, i els alumnes que, actualment, estan fent l'ESO, que acaben quart d'ESO, n'hi ha molts que no tenen el nivell C, i això seria fer una prova. Nosaltres proposem: tots els alumnes a l'acabar quart d'ESO que facin un examen, i aquells alumnes que no aprovin aquest examen no obtindrien el nivell C de català. Jo vaig fer COU, jo tinc el nivell C de català, perquè vaig fer COU, i, si mirem anys enrere, hi ha gent que té el nivell C perquè va haver de fer exàmens encara més difícils. Estem regalant moltes coses; el nivell C no es pot regalar.

Sincerament –queda un minut i mig–, ens estem jugant una altra crisi, d'aquí a uns anys –ens estem jugant una altra crisi. Abans de reconstruir l'economia, hem de reconstruir la persona. Val la pena creure en educació, jo hi crec; els que hem tirat endavant el projecte també creiem en l'educació.

Recordem que els joves del present són els professionals del futur i val la pena creure en ells. L'educació és cosa de tots, hem de creure en l'educació com a motor de la societat i, tal com vaig posar en el meu primer llibre d'educació, una societat educada i formada constitueix la millor garantia per al seu progrés.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Argent. Per la intervenció dels grups, començarem pel Grup Parlamentari Socialista per un màxim..., entre set i deu minuts, i els agrairia que concretessin molt els dubtes. Si cal més, farem... En principi, no farem un segon torn d'intervenció. D'acord.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Agrair la presència i les explicacions donades, que han estat prolífiques i molt interessants. Es nota que és una persona que ve de la primera línia, diguem-ne, és a dir, de la trinxera del professorat. I, per tant, aquest és el valor, perquè és un valor que, de vegades, aquí ens fa una mica de falta, que és escoltar gent que està al peu del canó o que està fent classe o que està al davant de les escoles.

Felicitar-lo també pel projecte, que és realment interessant. És un projecte elaborat, s'ha divulgat i està en el moll de l'os del tema bàsic que, en aquests moments, tenim plantejat al país, que és la qualitat i el fracàs escolar; tot gira entorn d'això. Aquest és el principal repte que tenim plantejat i que totes les forces polítiques estan mirant d'abordar d'una o altra manera, i, per tant, és oportú, en el sentit que insisteix i desenvolupa aquesta idea.

Sobre la visió global de l'educació i la idea de millorar, si hem millorat o no hem millorat, que és el títol de l'estudi, jo li voldria dir alguna cosa, que és que el sistema educatiu de Catalunya ha fet avenços considerables, no? És a dir, no estem en un sistema educatiu amb una crisi oberta o obsolet o desfasat, dient: «Estem en una crisi insuportable, no ens en sortim.» No, no, tot el contrari; hem millorat moltíssim. I, a part d'això, si mirem el *tempo* gros, que és un *tempo* de trenta anys, des del canvi polític que ens va facilitar la democràcia, doncs, hem aparegut del no-res; no és que hàgim millorat, és que hem fet quelcom del no-res, no? La frase de la Marta Mata, dient: «He vist destruir l'escola i he vist construir l'escola.» Doncs, aquest «construir l'escola» és el que s'ha fet en trenta anys. I, per tant, aquí hi ha un valor molt important, que no és només valor dels governs corresponents, sinó que és un valor de tota la societat que ha fet l'esforç de fer una escola catalana, una sola xarxa escolar, amb debats que han sigut transcendentals, molt transcendentals en diferents moments de la construcció d'aquesta xarxa escolar, per exemple, si hi havia d'haver una o dues xarxes escolars, i que s'ha anat millorant i resolent positivament.

Per tenir en compte alguns dels elements, no?, que suposa aquesta evolució en positiu de millora contínua del sistema educatiu, jo n'hi diré dos o tres, per entendre'ns del que estem parlant. La implantació de l'ensenyament obligatori dels sis als setze anys, anys noranta; és molt recent això, però, en tot cas, és una fita important. La lògica de fer un servei públic universal gratuït per a tothom amb criteris d'equitat i d'accés universal, diguem-ne.

Això són idees que ara ens semblen molt evidents, perquè hi treballem com un instrument ja fet o com si-

tuacions ja aconseguides, però són batalles que s'han lliurat en el passat, en dècades passades, i molt fortes. I algunes vénen, inclús, de més lluny de trenta anys; per exemple, la idea d'un servei públic d'educació per a tothom és una batalla de les importants del segle XX, de la consecució del que n'hem dit tots «el benestar» en aquesta àrea, no?

Per tant, sí que hi ha una evolució en positiu, s'ha implantat també, a Catalunya, una situació modèlica. Van venir uns amics de Flandes, fa pocs dies, al Parlament –alguns dels diputats d'aquí hi eren–, i vam veure com de bé hem resolt la cohesió lingüística, malgrat les discussions que tenim, de vegades, en aquest Parlament, que són abundants, diguem-ne, no? Però ho hem resolt bastant bé, perquè, escolti, és que a Holanda i a Bèlgica, tenen un embolic realment important muntat, no? I això, comparativament, dius: «Home, sempre n'apreníem de Centre Europa.» Doncs, no, aquí, n'han d'aprendre de nosaltres; és una qualitat positiva del sistema educatiu. I això ho hem fet també col·lectivament, no?

I hem contribuït també a la cohesió social amb la idea d'«escola inclusiva», que és que no fem diferències. I, llavors, volem que el grup classe reflecteixi la societat tal com és, no diverses velocitats, els que segueixen i els que no segueixen. Jo, per això, no sóc molt partidari de la idea de reforç, eh?, perquè és una idea que té connotació de doble velocitat, diguem-ne.

Nosaltres estem parlant del grup classe inclusiu i, per tant, d'un reforç que és tot el sistema i tot l'horari escolar i tota l'escola i tot el sistema pedagògic; aquest és el reforç. Llavors, qui no se'n surt, d'això, difícilment se'n sortirà amb una classe complementària, no? És una mica la polèmica de la sisena hora que tenim ara plantejada amb els amics de Convergència i Unió, diguem-ne, no? És una qüestió que tenim molt clara, en aquest sentit, de dir: «No, no, el grup classe és un i ha de reflectir la societat, encara que no ens agradi.» I el que no podem fer és discriminar la societat: «I, ara, un nen que és una mica hiperactiu el posarem en una classe diferent, farem un grup per als que van més endavant, un per als que van més endarrere.» Gran discussió, perquè la tendència d'un mestre que està en actiu pot ser aquesta, de dir: «Escolti, és que n'hi ha uns que van més ràpids i uns que no van tan ràpids, potser que els fem en aules separades, perquè potser serà més eficaç.» Hi ha una bona intenció, però té un efecte devastador, està fent doble velocitat en el moviment educatiu.

Per tant, sí que hi ha una dificultat derivada de les posicions, que, en aquest cas, és de l'escola inclusiva, i que hem de donar suport als mestres perquè puguin fer-ho, puguin fer la seva feina, però no hem de fer mai la feina en detriment de la població ni discriminant, no?

I aquesta idea de la inclusió també és una cosa important. Jo crec que el capital més important de tots aquests trenta anys no és altra cosa que el mateix professorat, perquè vostè té un aspecte de persona jove, diguem-ne, no? Ara, hi ha gent que hi ha estat anys i anys, tota la vida; ja podem dir que hi ha professors que van començar de joves, fa trenta anys, i que han

acabat la seva carrera professional, pràcticament, en el moment de jubilació. Han dedicat tota la vida a això, i hi ha una generació visible i tangible en el món educatiu que ha fet tot això, són els protagonistes reals, no? I això és el capital. Si diguessin: «Quin capital té l'educació?» El professorat. Aquest és el capital de l'educació, no els edificis i les taules, que això, en definitiva, doncs, ho poses o ho treus o ho millores o ho resols amb un pressupost, no? Si no hi ha professorat, no hi ha educació, i aquest capital també el tenim, no? Per tant, hem millorat molt sensiblement, des de jo diria no una situació de deteriorament previ, sinó gairebé des del no-res, no?

Ara, el primer repte que tenim plantejat en aquests moments, fet tot això, és la batalla de la qualitat i dels resultats escolars, que, en termes d'anàlisi comparativa, no ens acaba de funcionar en alguns punts, que si el càlcul matemàtic, que si la lectoescriptura, els informes PISA i tota la polèmica aquesta de la Bofill. Ara sembla que el senyor Andreas Schleicher, ahir mateix, va fer un article, a la tarda, sobre la situació de Catalunya en el sentit de dir: «No, no, és una comunitat homologable.» Ho desmentia ahir a la tarda, a la premsa diària, i em sembla que està per venir a Barcelona per fer un aclariment, no? Però jo diria que sí que hi ha un punt clau, que és el nord del seu estudi, del «Millorem», que és el fracàs escolar i els resultats, jo en diria «la qualitat i els resultats», perquè la paraula «fracàs» també té sentit pejoratiu, diguem-ne. Per tant, estem parlant del mateix, però, en tot cas, és el tema –és el tema–, no?

Per tant, l'informe és oportú, perquè insisteix sobre això i consegüentment ens permet tenir un punt de vista més, molt des de la primera línia; i que, ja li dic, ens fa falta en aquesta casa escoltar més, molt més la gent que està en la trinxera batallant. I, per tant, té tot aquest aspecte positiu i, qualitativament, té un valor afegit, que és justament aquest.

Jo, per acabar, li diré dues dades de tipus global que van més enllà del Vallès, de tipus global, però que són esfereïdores i que cap govern se n'ha sortit encara i que estem veient si evolucionen en positiu o en negatiu, que és el que li preguntaré, com ho valora vostè, no?

A la secundària obligatòria, ESO, doncs, el 28 per cent d'alumnes o deixa d'estudiar o no l'aproven. Un de cada tres o de cada quatre, segons com ho vegi, perquè n'hi ha alguns que diuen: «Ens estem mantenint cap al 30.» Diuen: «No, estem baixant 2 punts. De l'any passat a l'altre ja hem baixat 1 punt.» Bé, no sé com estem evolucionant, però és un de cada tres mínim, no?, o un de cada quatre, si té la frontera del 25 o del 33, estem aquí al mig. Vol dir que, a l'acabar l'ESO, doncs, hi ha molts nois que no tenen el graduat escolar, i en són molts –en són molts–, no? Després, alguns s'encarrilen cap a altre tipus d'estudis o..., quan prenen decisions per si mateixos, perquè també ho he après, això, no? L'estudiant o l'alumnat ha de prendre decisions per si mateix també i s'ha de responsabilitzar. De vegades, quan es comencen a responsabilitzar, prenen decisions que pot ser deixar l'ESO, però, llavors, fer uns cicles de formació professional o fer el que sigui, en el sentit que reprenen

una formació pròpia. Però aquí hi ha un problema molt greu.

I el segon problema és que, dels que aproven l'ESO, dels que l'aproven –fixi's, ja és difícil aprovar l'ESO, després de la comparació que hem fet, no?–, n'hi ha un 40 per cent que no segueix estudiant, és a dir, l'han aprovat, però no segueixen estudiant, diu: «No faré ni batxillerat ni cicles. Me'n vaig a donar la volta al món o no faré res o me'n vaig a treballar al mecànic del costat que em dona mil euros.» Això, abans del 2007, perquè, ara, tampoc passa això o passa menys, no?, o amb condicions molt més precàries.

O sigui que fracassem i tenim greus problemes a l'acabar l'ESO, és el punt neuràlgic de tot el sistema educatiu obligatori –el punt neuràlgic és l'ESO, a l'acabar l'ESO–, i tenim un altre problema, que és que massa pocs alumnes fan estudis postobligatoris, la qual cosa fa que se'n ressenti tot el procés, perquè, si hem de generar unes carregades de tècnics formats, qualificats des del món universitari, per exemple, o des del món de la formació professional per respondre a les necessitats de l'economia canviant, que és molt canviant, perquè sectors sencers industrials s'enfonsen i sectors industrials sencers s'aixequen, per tant, la demanda de tècnics és completament canviant... Si no tenim el sistema afinat ni tenim les generacions d'universitaris formats en allò que cal de manera adequada, doncs, és clar, no estem donant resposta a les necessitats del país en general i, consegüentment, estem alentint molt més també tot això que n'estem dient «la represa econòmica», «el procés de sortida de la crisi» i tot això. Hi ha un factor de l'educació que impacta sobre això i és determinant. Qui no vegi això és cec, diguem-ne.

Per això, nosaltres també, en polèmica amb els diputats que donen suport al Govern, estem una mica en la discussió dels pressupostos i de les retallades, perquè diem: «Escolti, és que no es pot retallar l'educació, haurien de sostreure l'educació d'això, perquè té un impacte determinant.» I, llavors, fem l'anàlisi que toca. Jo no faré la crítica ara, però, en tot cas, la motivació és aquesta: la consciència que hauríem de sostreure això per l'impacte que té, no?

Consegüentment, aquí hi ha una situació general que es dibuixa amb unes variables, i jo li preguntaria dues coses, per acabar, perquè tampoc es tracta ara de dir res més, sinó de dir-li: quina valoració personal en fa? Vostè és una persona de primera línia, que està batallant cada dia, fent pedagogia, escrivint, donant classes. Creu que el sistema educatiu de Catalunya està millorant? O està enquistat en unes posicions amb un procés de millora realment difícil i inexistent? O pensa que té uns potencials que, posant-hi determinació i el suport polític necessari, aconseguirem portar-lo als objectius que volem?

I la segona pregunta, sobre la idea de reforç, en el sentit... No creu que la idea de reforç té un sentit pejoratiu o que apuntaria a la idea de més d'una velocitat en l'educació? I no creu que les escoles haurien d'estar preparades i amb sistemes pedagògics i projectes pedagògics propis, prou moderns i actualitzats i amb prou suport perquè no calgués el reforç, sinó que

el reforç fos tot el curs escolar i, consegüentment, tot l'horari escolar diari?

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats... Senyor Argent, moltíssimes gràcies per aquesta compareixença, aquesta conferència que ens ha donat, aquest informe. I la primera cosa que faré jo també és felicitar-lo, i felicitar-lo per l'exposició que ha fet, com l'ha fet, la claredat, pel tipus d'informe que ha fet. Vostè, clarament, dona classes –es veu– i, vaja, aquí hi ha unes persones que també en fan, en fem i es nota de lluny que té un coneixement exactíssim del que succeeix a l'escola. I això és molt útil que ho sentim els polítics que, de vegades, doncs, no estem tan en contacte o només tenim el contacte del nostre fill i la seva versió o no hi ha temps per tenir gaire contacte, etcètera.

M'ha agradat també molt, doncs, que fes èmfasi en els punts clau, que, almenys, jo també rebo informació..., de la informació que rebo dels meus amics i coneguts professors, són els mateixos punts clau.

El felicito, li deia, per l'enfocament de l'enquesta. Sempre he pensat i, ahir mateix, en un acte on hi havia més persones d'aquí, doncs, jo deia que no podem viure i fixar-nos, a l'hora de valorar l'ensenyament, només en el tema numèric, en el tema matemàtic, en les coses que poden quantificar, oblidant-nos del que hi ha darrere. I els informes PISA, efectivament, són unes escales i, si surt més alt, està millor i, si surt més baix, està pitjor. Podem fer, amb una paraula que s'ha mencionat aquí –com ho diria?–, veure, doncs, resultats comparats, fer comparacions de números i no adonar-nos d'on són els problemes.

Aquí vostès, que han fet aquest estudi, han fet preguntes qualitatives, preguntes sobre hàbits; són hàbits, els costums que tenen els nanos, no és ja el resultat que ha fet en un examen un senyor, sinó uns hàbits, que són els que porten després a aquell resultat concret. Llavors, em sembla d'una importància extraordinària i tant de bo això s'estengui a tot Catalunya i a tot Europa, perquè, si no, amb la globalització, no en sortiríem tampoc, eh?

Dintre d'aquests hàbits, aquestes preguntes que ha fet també penso que estan molt ben escollides. El tema de l'esforç es veu clarament que és un valor..., un contravalor, més aviat, per als nanos; sembla que no, que sigui... I també és una paraula que, en aquesta comissió, cada cop se'n parla més, se sent més, i això és molt bo. La realitat de l'ésser humà. Aquí deia vostè una paraula que era... No m'ho he apuntat o sí que m'ho he apuntat, però que deia: «Abans de reconstruir la crisi, hem de reconstruir la persona.» Clar, això vol dir que vostè té un model antropològic al cap, un

model de persona, que inclou que l'ésser humà s'ha d'esforçar, que les coses no cauen del cel, que re cau del cel, que un pot, inclús, rebre una herència i ser un desgraciat, perquè no la sap fer servir o etcètera. Un pla de voluntariat ha proposat. El voluntariat..., home, ja està bé que ensenyem a la gent a ser generosa, ja està molt bé això.

Doncs, és clar, totes aquestes coses penso que ens ajudaran moltíssim de cara a fer la tasca política que des del Parlament podem ajudar a facilitar amb les lleis, que les estructures facilitin fer aquestes coses.

Em sembla –també ho ha mencionat– que no es tracta d'imposar les coses, sinó que es facin amb gust. Un aprèn matemàtiques o aprèn una llengua perquè li agrada, perquè això es fa agradable. Segurament, amb tantes distraccions que tenen els joves, doncs, ara mateix és difícil que ho facin. És cert que no és senzill –mai ho ha sigut– veure la relació entre els coneixements bàsics i, després, l'aplicació de la feina al futur, però ni ho és ara, ni es veu ara, ni es veia abans. O sigui, hi ha un punt aquest de confiança també en la gent que l'aconsella, que són, fonamentalment, els professors i els pares.

En aquest sentit, entenc que hagi vist amb claredat que, quan hi han massa problemes familiars, els nanos es distreuen –els nanos es distreuen. Clar, jo no sé si... Suposo que sí, que, per als pares, el que succeirà amb els fills és un dels motius que ajuden a prendre una decisió o una altra, però s'hauria de pensar la societat en general si ho té en compte o no ho té en compte. L'escola és difícil que arregli aquest problema, però, si hi han lleis que poden facilitar que les famílies, doncs, en fi, no arribin al final o no es barallin més del compte, del que és normal i lògic, doncs, millor serà també per als nens.

Francament, ho repeteixo, em semblen molt interessants i molt clares les preguntes: si un s'avorreix, si no s'avorreix, si es repassa o no es repassa, això és clau, eh?, el treball constant, diari, que, després, passa a la feina. Si aquí no es van repassant les coses que veiem al Parlament, després queden..., ui, hem d'agafar papers, bases de dades, assessors, etcètera. Doncs, això és la vida mateixa.

Bé, hi havia el tema del fracàs escolar. I el primer punt que dèiem era aquest, el de l'esforç; dèiem que els alumnes tenen altres prioritats. Jo no sé si, efectivament, les activitats extraacadèmiques, l'entrenament, etcètera, són realment un problema tan gran. Bé, potser, perquè jo he fet l'entrenament, feia hoquei patins i, en fi, ho fèiem a tot el poble, a Vilafranca era molt comú, tothom; i, clar, s'anava a l'entrenament dos o tres cops la setmana i no era que estiguéssim... Potser ara fan activitats de... Jo, en aquest... Però, bé, tampoc em ficaré en les solucions que vostè ha donat. Em sembla que s'ha d'estar on està per fer-les, i el que hem de fer és estudiar-les, i els queda la part de solucions.

L'únic que sí que mencionaria és, per exemple, que –i ja ho veia del que em deien els meus amics professors– a segon d'ESO els nanos saben si volen estudiar o no volen estudiar. I, per tant, tercer i quart d'ESO, que ara són obligatoris, doncs, seran o no seran un

problema a classe, un problema no per a tothom, primer per a ells, per descomptat. Jo no valoraré, perquè no ho sé fer, aquest curs pont que vostè proposa; sí que, efectivament, haurien d'arribar a final de segon d'ESO els nanos tenint clar si tenen capacitats per estudiar, si tenen habilitats per estudiar, si tenen habilitats per fer FP i quina FP, etcètera. O sigui, això sí que em sembla que és clar i aquest estudi pot ajudar molt, doncs, a demanar una certa orientació professional als nens. No fa falta un equip molt gran de gent per orientar una persona; hi han enquestes, hi han tests del que sigui que li diran: «Miri, vostè té aquestes habilitats, aquests gustos i aquestes coses. No s'encaparris a ser matemàtic, vostè no ho serà mai, o un gran literat, perquè no ho serà mai.» Em sembla molt interessant que a segon d'ESO, efectivament, quan acaben, cadascú es conegui una miqueta més en aquest sentit, cada alumne i els pares, per descomptat, que ho sàpiguen.

Tenia alguna cosa més, sobre els exàmens finals obligatoris. Exacte, això també ho mencionaré. Sí que em sembla, en canvi, molt útil la mesura aquesta de recuperar exàmens de setembre. Abans, almenys a la meua edat, que sóc una mica més gran que vostè, doncs, el que tenia alguna assignatura penjada, a l'estiu estudiava i punt. Ara, clar, no es tracta que, a l'estiu, s'ho passi estupendament i dos dies abans de l'examen ho faci. Si un té aquesta mentalitat, lògicament, doncs, per què farem exàmens al setembre? Els fem al juny i ja tenen dos dies. No, no, es tracta que es facin al setembre perquè la gent estudiï durant el curs, i això fa falta un compromís, bé, dels pares, però també dels col·legis, que poden ajudar molt la societat, que ho necessita en aquest sentit.

Jo li volia fer dues preguntes concretes ja per acabar. Una, preguntar per l'absentisme. Quin és el grau d'absentisme? Si ho tenen mesurat. I l'altra, si la problemàtica aquesta que es genera per la falta de ganes o d'actitud a tercer i quart d'ESO és igual per als nois que per a les noies.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor diputat. Continuarà la diputada Dolors Camats, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies, també, senyor Argent, Toni, que ja vàrem tenir oportunitat de conèixer les valoracions d'aquest informe el mes de juliol, quan ens el va venir a presentar al nostre grup. I, avui, doncs, farem aquelles valoracions públicament.

De totes maneres, la primera reacció que tinc, després de sentir les conclusions de l'informe, és una mica que, gairebé, el que ens demanava és que canviés d'alumnes, que, per poder fer bé la seva feina, hàviem de canviar d'alumnes, perquè, amb els alumnes actuals, vostè, tu, no pots fer bé la teva feina. És una mica la sensació que hem tingut, em sap greu, eh?, perquè jo crec que hauria de ser una mica a l'inre-

vés, per dir: «Escolta'm, els alumnes que tenim són aquests i, a més, hem volgut» –abans ho deia el Grup Socialista, no?–, «tenim un model d'escola inclusiva, en què alumnes que tenen ritmes diferents, característiques diferents, socials, físiques, psíquiques, socioeconòmiques...» El meu grup és dels que, a més a més, aposta clarament per barrejar-los, perquè, a més, és positiu barrejar alumnes que tenen aquestes diversitats de circumstàncies, és bo, especialment, per als que van pitjor –ens ho diu el PISA, per cert. Doncs, en canvi, una mica, la reacció era dir: «No, no, amb aquest alumnat, jo no puc fer bé la meua feina; per tant, una mica, canviem-lo.» Ja sé que no és aquesta, la conclusió, però ho sembla una mica, eh?, una mica, la impressió era aquesta: «És que, amb aquests, jo no puc treballar», no?

I, després, algunes de les afirmacions que també ens sorprenien, perquè algunes tenen un punt... Suposo molt fruit també de l'experiència personal, no?, i aquí tothom pot parlar de la seva; en la comissió tenim uns quants mestres, em sembla, que també podrien, suposo, algunes coses, doncs, confirmar-les i altres, potser, explicar altres circumstàncies. Alguns són pares, alguns són pares i mares separats també; no sé si ens posaríeu a la categoria de bons o dolents, en aquesta que feieu, però, bé, jo no ho havia sentit a dir mai això, o, en tot cas, fa molt de temps, no?, em pensava que això ja ho teníem una mica superat. Però, en tot cas, unes afirmacions que, en algun cas, tenen un cert punt de determinisme social, no?, és a dir: «A alguns, mirant-los a la cara, puc veure...» Home, no n'hi ha prou amb això tampoc, no?, per molt coneixement que es tingui dins de l'aula dels alumnes.

En tot cas, sí que ens ha sorprès que has fet èmfasi en alguns punts i que, per exemple, un tema que cada vegada, malauradament, és més punyent a les nostres aules –potser menys a secundària, però molt a infantil i a primària–, que és, per exemple, la pobresa, no surti. La pobresa és una causa també de fracàs escolar, i avui, cada dia, tenim més alumnes..., que la crisi comença a fer mal, no?

I, per exemple, en temes com..., el PISA ens demostra molt clarament que l'entorn socioeconòmic és una motxilla que pesa molt a l'hora dels resultats acadèmics, no? Jo sí que crec que el PISA és comparable, perquè és comparable si sabem el que estem valorant, que és un examen en competència lingüística o en matemàtica, no que uns alumnes són millors que els altres, sinó que, en aquell any determinat, uns quin coneixement o quina competència bàsica en aquella determinada matèria tenen, no? Per tant, això sí que és comparable.

Però el mateix PISA ens diu que, a la mateixa motxilla socioeconòmica, hi ha alguns alumnes que se'n surten i uns que no, i això és el que ens pot donar pistes, no? És a dir, tenint les mateixes circumstàncies negatives, eh?, que influeixen negativament, doncs, perquè a casa no hi ha llibres o perquè a casa no hi ha l'hàbit de l'estudi o els pares no tenen la formació, que també és un dels elements que influeix, o perquè a casa... El que sigui, no? O perquè al barri el que sigui, n'hi ha uns que se'n surten i uns que no. I això

ens dona pistes de quines són les bones estratègies i de què és el que sí que pot funcionar.

I una de les coses que ens diuen que funcionen molt bé és, precisament, el que passa dins de l'aula, no al centre, sinó el que passa a dins de l'aula; és igual centres públics que concertats, centres d'un barri o d'un altre, és a dir, l'ambient a l'aula, l'ambient al centre, la confiança amb el mestre, no? Aquests elements també ajuden molt que, malgrat la motxilla que porta l'alumne, alguns se'n surten i, en canvi, d'altres no, no? I, per tant, treu una mica, per dir-ho així, el pes de la motxilla del mateix alumne i també la posa, doncs, en el professional que hi ha a l'aula i l'entorn, no és només el mestre, sinó l'equip d'aquell centre i l'entorn que hi ha en el centre. I, d'això, no en parlàvem.

Després, un segon comentari. L'estudi jo crec que és elogiós, primer, perquè demostra l'interès, no?, que tens i que teniu la gent del teu equip a trobar solucions i respostes a una circumstància i a una realitat que us trobeu, però –i això ja ho vam comentar en el seu moment– no deixa de ser un estudi voluntariós de gent que esteu a l'aula i que heu passat unes enquestes, que les heu treballat. Però jo crec que és agosarat pensar que, a partir d'un informe així, que no té la professionalitat o l'abast que poden tenir altres informes, podem treure conclusions tan concloents com algunes de les que ens deies, i això també ho vam comentar. És a dir, algunes de les recomanacions jo crec que són per pensar-hi, algunes coincideixen també amb altres, però algunes són afirmacions... Per exemple, no es pot comparar amb el que passava abans, perquè l'únic que tenim, en alguns casos, és la memòria personal; aquest estudi és el primer que es fa, no?, no és comparable: «Hem vist que abans això no passava.» Bé, no ho sabem si abans estudiaven els alumnes el dia abans o no. Pots saber el que feies tu o el que feia el teu entorn, però no és comparable, no? I en aquest aspecte –ho dic perquè ara hi he pensat–, però també en d'altres, no?

Per tant, és important, és una foto, és una radiografia del que passa en aquests centres, no?, en aquests cinquanta-dos centres, està bé, però hem de ser tots prudents a l'hora de treure conclusions a nivell nacional a partir d'una radiografia que és el que és i que té el valor que té. Però no li donem, no?, la categoria que no pot tenir un estudi d'aquestes característiques, i això em sembla que ja ho vàrem comentar.

Una de les coses que jo sí que m'atreveixo a dir és que valdria la pena –i que recordo que ho vam comentar també al juliol–, una, poder posar en contrast un informe com aquest amb la quantitat d'informació que tenen a l'abast aquelles institucions que es dediquen professionalment a la recerca, a la innovació, a la proposta. Recordo que vam parlar de la Fundació Bofill i també d'altres que, precisament, es dediquen a elaborar no només estudis, però també, no?, recerca a partir de material com aquest, que pot ser molt útil, perquè, certament, ja té un volum suficient perquè pugui ser una foto important en el seu moment.

I, després, el darrer comentari. Nosaltres hem fet una aposta molt clara –ho deia al principi– perquè les nos-

tres aules siguin les que s'adaptin a l'alumne, no sigui l'alumne el que s'hagi d'adaptar. Això no vol dir que no reclamem a l'alumne respecte, esforç, solidaritat i tota una sèrie d'actituds més enllà de coneixements, no? Jo em nego a admetre que l'autoritat i l'esforç són patrimoni d'uns i no dels altres i que alguns defensen el «visca la vida» i els altres defensen l'esforç i l'autoritat, com alguns grups, a vegades, semblen insinuar. És evident que l'esforç, el respecte, la solidaritat, la democràcia, són patrimoni de tots, de tots els alumnes, i ho haurien de ser de tots els centres. Però a l'hora de posar-hi èmfasi, per dir-ho així, és evident que hi ha una part que va en els continguts i una part que va en els mètodes.

En els continguts, és cert que en els darrers anys hem vist que necessitem, precisament, per la varietat dels nostres alumnes i també per la varietat de la realitat que es troben al sortir, més flexibilitat i més diversitat curricular, i això s'ha anat produint també a la nostra legislació i normativa. Parlem, per exemple, dels PQPI, parlem de diferents tipus de formació, en aquests tipus de... No? O nosaltres valorem positivament aquest tipus de flexibilitat i de diversitat curricular, però, en algun moment, insinuaves la possibilitat d'apartar —em sembla que el Grup Socialista també ho deia— alguns alumnes de l'aula.

Això ja passa, tenim les UEC a secundària, que són, a vegades, una temptació, precisament, per al professorat a l'hora de dir: «És que aquest alumne a mi em distorsiona l'aula, estarà millor a fora.» I no tinc tan clar que la UEC sigui, en alguns casos, un element positiu per a l'alumne; en alguns casos, és més positiu per a la resta i, a vegades, per al professorat i per al centre, però no sempre per a l'alumne. I, tot i l'esforç i la professionalitat, perquè jo no ho sé, jo sí que n'he anat a veure, de UEC, i parlo amb professionals i amb pares i amb alumnes i amb mares, no només quan veniu al Parlament, sinó també en altres moments, i no sempre és la millor opció que els podem donar a aquests nois i noies, no? A vegades, ho és per a aquells que se'ls treuen de l'aula, però no sempre per a aquests nois i noies; hi ha casos de tot, eh?

Però, en tot cas, la resta, no?, pel que fa a la innovació i al contingut, el que ens cal és, sobretot, un acompanyament molt gran, i això són molts recursos —em sembla que ho deies tu al final de l'informe.

El professorat de reforç, la diversitat curricular, el desdoblament d'aules, qualsevol d'aquests..., o, fins i tot, els plans d'entorn. Jo sí que crec que allò que es fa després de l'aula ajuda i ajuda molt, després, en el que passa a dins de l'aula, sigui futbol o siguin escacs o sigui el que sigui, perquè més que distreure, a vegades, és una altra manera també d'incloure i d'ajudar que l'alumne o el nen i nena o el noi i noia trobi altres interessos que, després, el puguin reconduir, per dir-ho així, a la seva formació com a persona, que, a vegades, és dins de l'aula i, a vegades, és en altres llocs, no? I això vol dir fer uns esforços que, malauradament, avui, més que posar, estem traient del sistema educatiu.

Res més. I, com que havíem compartit, doncs, ja algunes de les valoracions, no afegiré res més.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies. En primer lloc, doncs, agrair-li la complicitat i la voluntat i el que és més que la voluntat, l'acció de millorar les pràctiques i els resultats escolars, que, en definitiva, com vostè deia, és la millora de les perspectives vitals, en bona part, de totes i cadascuna de les persones que ara estan cursant l'ESO i abans han cursat primària. Agrair-li, per tant, aquest treball de camp i les conclusions de les causes que provoquen el fracàs escolar.

Crec que vostè el que té és una actitud molt emprenedora, la mateixa actitud emprenedora que deia que té aquest país i que ha de continuar tenint aquest país. És una iniciativa que ha sortit des de la preocupació per intentar aportar el seu gra de sorra a millorar el que són les perspectives d'èxit escolar, coneixedor des de la seva trinxera. Ho deia Daniel Font també, no?, parlava que vostè està a la trinxera; nosaltres estem en un altre àmbit, que no vol dir que no visitem la trinxera, però nosaltres no estem fent classe cada dia; ara, en aquest moment, vostè, sí.

I, per tant, jo no entraré en valoracions personals ni subjectives, perquè el que m'interessa és poder-li preguntar algunes qüestions que m'han quedat en el tinter, ni tampoc vull anar més enllà de l'objecte de l'estudi, eh?, que crec que l'objecte de l'estudi es fa des de la perspectiva de la tasca en els centres i d'allò que ha de poder millorar en els centres.

I també intentaré fer una intervenció el màxim de breu des de la prudència de no donar lliçons a ningú, perquè, per múltiples factors, fa molts anys i moltes dècades que el fracàs escolar persisteix. Pot haver-hi hagut unes certes reduccions, malgrat, fins i tot, una arribada molt important d'alumnes en els últims deu anys, doncs, que han fet que es tensés no només el sistema educatiu, sinó tot el sistema públic social, diguem-ne. I també, sent conscient que tenim el context social, el context econòmic, el context de formació i de nivell de formació que tenim i que hem de lluitar per canviar-lo —el social, l'econòmic i el de formació—, que això ens condiciona. I per això també penso, com deia la senyora Camats, que, per exemple, mesures com els plans d'entorn van molt més enllà de l'objectiu primordial que tenen els plans d'entorn i fan, precisament, un treball fora del centre escolar amb les entitats, amb les administracions locals, amb l'alumnat fora del centre escolar, que pot ser altament positiu i que crec que és altament positiu. I, per això, caldria persistir en aquesta qüestió.

Vostè ha parlat del fracàs escolar com a preàmbul del fracàs vital, i vostè encapçala la documentació que ens va lliurar en el seu moment amb tres cites, i n'hi ha una, de José Antonio Marina, que m'agradaria poder citar, també per abonar en aquesta prudència que deia jo de no anar donant lliçons, no? Diu: «Els pares

es queixen que l'escola no educa, i els professors, que els pares porten els fills al col·legi sense haver-los educat. Després, ambdós es posen d'acord i diuen que la culpa és de la televisió, i els responsables d'aquesta afegeixen que ofereixen el que la societat demana. Al final, es dona la culpa al Govern, al qual se li demana que canviï la societat, i així tornar a començar.» I, certament, crec que hauríem de ser capaços d'intentar sortir d'aquest cercle viciós, i crec que qualsevol proposta que pugui anar en aquest sentit és bona.

Nosaltres, per exemple, hem demanat que el Pla de xoc contra el fracàs escolar que es va presentar des del departament fos més ambiciós, no fos una juxtaposició de mesures, que fos un pla interdepartamental, és a dir, que s'hi treballés des del Departament de Salut, des del Departament d'Economia i Finances, d'Empresa i d'Ocupació, des del Departament de Benestar Social i Família, des del Departament de Cultura. Perquè, si convenim que el fracàs escolar, com diu vostè en el seu projecte, en el seu estudi, a les seves conclusions, és un fracàs familiar, personal i del sistema, no?, i de la societat, doncs, per tant, hem d'intentar canviar aquest marc també. Per tant, nosaltres creiem que el Pla contra el fracàs escolar ha de ser més ambiciós, ha de tenir calendari, ha de tenir indicadors, ha de tenir mesures que, cada dos anys, almenys, vagin dient si... Mesures de mesura, eh?, que vagin dient si s'ha complert o no aquella mesura. Ha de tenir recursos adjudicats anualment, perquè cal invertir-hi, no gastar, com vostè deia: «No parlem de gastar, de despesa, parlem d'inversió.» D'acord. Perquè creiem que, si no, no ens en sortirem. I és clar que un pla de xoc, malgrat que pugui ser una contradicció, ha de durar durant molts anys; ha de ser un pla de xoc sostingut i durant molts anys, perquè les coses no es canviïn d'un dia per l'altre.

Nosaltres pensem, per tant, que seria bo de presentar iniciatives parlamentàries, amb un debat, crec jo, fins i tot, previ de departament, comunitat educativa, en el marc d'un nou pacte nacional per a l'educació d'aquest país. Perquè presentar iniciatives parlamentàries per presentar-les, doncs, poder, queda bé dir que les has presentat, però, si no tenen un treball previ i amb ganes de canviar les coses, tampoc, poder, no ens duen enlloc. Per tant, crec que seria bo això. I vostè, fins i tot, suggereix qüestions que poden dur a modificar la Llei d'educació de Catalunya. Bé, doncs, tot això crec que s'ha de poder parlar i valorar, però, ho repeteixo, amb comunitat educativa i el departament.

Hi ha dues qüestions que li voldríem preguntar sobre això mateix, eh? La primera és, relacionada amb el departament: vostè diu que, a l'abril del 2011, ho va presentar al departament, quina és la resposta, quina predisposició ha mostrat el departament i sobre quines qüestions de les que vostè planteja, amb qui es va reunir i què li van dir. I també, després, una altra qüestió. D'entre les propostes que fa, n'hi ha que necessiten acció parlamentària, acció del Govern de la Generalitat: quina o quines de les propostes que fa creu que tindrien més efecte i que serien, poder, més immediates? És a dir, li demano si em podria prioritzar el seu criteri, doncs, per prevenir o per fomentar l'èxit esco-

lar, no?, per prevenir el fracàs o per fomentar l'èxit escolar des del punt de vista d'un professional de l'ensenyament, des del punt de vista d'un docent.

I, en tot cas, també dues qüestions més. Vostè diu: «S'ha de fixar l'autoritat pública del professorat.» Ara ha entrat al Parlament una modificació succincta d'un article de la Llei d'educació, mitjançant un projecte de llei del Govern, perquè el professorat sigui autoritat pública. Però jo li pregunto: si, des del 2008, per la fiscalia, el professorat ja és autoritat pública, han passat tres anys i continuen donant-se situacions com les que es donaven abans del 2008, la meua pregunta és: simplement dient que el professorat és autoritat pública canvia les coses? Al seu criteri, eh? Què és el que ha canviat des del 2008 cap aquí? O, poder, seria millor canviar d'altres qüestions de reforç del professorat, de suport al professorat? Una millor formació continuada a l'abast? Donar més temps perquè el professorat pugui formar-se? Perquè, clar, aquest any tenen una hora més de docència també. Valorar més la tasca docent i la tasca de formació? I moltes altres qüestions del que és l'organització del treball en els centres, no? O, per exemple, on ha quedat la innovació pedagògica? Es continua fomentant i motivant, sigui, en aquest cas, a secundària, que és el cas que vostè coneix, la innovació pedagògica? Es motiva des del departament, perquè és per potenciar aquesta innovació pedagògica?

I, bé, aquestes són les qüestions, sense afany de voler-lo aclaparar a preguntes. I, en tot cas, vull acabar com he començat, agraint-li la seva capacitat emprenedora, la seva voluntat des de la seva perspectiva d'intentar canviar les coses i l'oferiment d'intentar, des de la nostra franja de responsabilitat, aquí, al Parlament de Catalunya, propiciar canvis que puguin tenir resultat a mitjà i, sobretot, a llarg termini.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup parlamentari Mixt, Subgrup Ciutadans, té la paraula el senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, president. Gràcies també al senyor Argent per la seva compareixença. En primer lloc, em vull sumar a les felicitacions que han fet altres portaveus. Destacar també que vostès van per davant d'aquest Parlament i del Govern. Ho dic perquè aquest Govern va anunciar fa onze mesos ja que faria un pla de xoc contra el fracàs escolar; de moment, no el coneixem. I aquest Parlament, tot i haver fet plans d'educació, tot i haver fet una llei d'educació..., el fracàs escolar..., lluny de la visió que puguin tenir altres, jo crec que no és per felicitar-nos, sincerament, no és «un model d'èxit» com es diu, és un model de fracàs escolar. I jo crec que és en aquesta seu, en el Parlament, on hem de fer la primera autocrítica, com a responsables d'això; fins i tot, els que no hem tingut responsabilitats també hem de fer autocrítica.

Per tant, en aquest sentit, tot això de la frase feta aquesta d'«el model d'èxit»..., el model d'èxit és un 31 per cent de fracàs escolar, i, per tant, no podem dir que és un model d'èxit, un 31 per cent de fracàs escolar; a mi em faria vergonya dir-ho i, sobretot, si he tingut responsabilitats de govern. Per tant, posem les coses al seu lloc. I, per tant, jo recullo paraules de les que vostè diu com a docent, com a responsable al capdavant d'una institució, d'una entitat que vol lluitar contra el fracàs. Tots els respectes i també dir-li que vostès, de moment, van per davant de nosaltres, quan crec que, com a mínim, hauríem d'anar de la mà, sinó per davant.

El segon punt que volia comentar-li de la seva intervenció és que nosaltres estem a favor i estem esperant que el Govern plantegi aquest pla de xoc contra el fracàs escolar. El president de la Generalitat ha dit ja diverses vegades que vol acabar la legislatura amb menys d'un 15 per cent de fracàs escolar. Doncs, la veritat és que és complicat, eh?, és complicat amb la situació que tenim actualment, i en l'últim debat de política general així es va dir. I, per tant, en aquest sentit, ens encantaria arribar a finals de legislatura amb aquesta meitat de fracàs escolar, però o ens hi posem tots plegats, liderant-ho el Govern, però juntament amb la resta de forces parlamentàries i la comunitat educativa, o serà molt complicat. Nosaltres volem deixar clar que volem sumar i estarem al costat del Govern en aquesta lluita pel fracàs escolar, si es presenta, finalment, aquest pla de xoc.

El tercer punt derivat també de les seves paraules, que jo crec que està en el fons de tot això, és que, realment..., i, a més a més, citant també el professor Marina, que, per cert, vam voler portar Ciutadans en el debat de la Llei d'educació i no va ser possible, perquè el Parlament no va aprovar la compareixença, però crec que és una entitat en aquest camp del fracàs escolar i també dels valors en l'educació... Deia una frase en el seu llibre últim publicat, *La educación del talento*, que diu: «Al niño lo educa toda la tribu.» I «toda la tribu» vol dir des de l'escola, fins als pares, fins als mitjans de comunicació, fins a la mateixa societat; per tant, és tot l'entorn, i no podem depositar només a l'escola tota la responsabilitat de l'educació. I jo en això estic d'acord, en això que diu el senyor Marina. No només, però, evidentment, l'escola té bona part també de responsabilitat.

I, en aquesta línia, també deia el professor Marina en una altra de les seves publicacions que estan vostès intentant, des de l'escola, lluitar contra corrent, perquè els valors de la societat són, precisament, no valorar l'esforç i aconseguir-ho tot immediatament sense esforç, i vostès estan intentant dir als nostres fills que treballin vint anys estudiant per poder tenir una formació professional o uns estudis superiors per treballar i cobrar, avui dia, mil euros. Aquest és el missatge contradictori de la societat i dels valors que emanen de la societat i de la feina que vostès tenen i que haurien de tenir també els pares i famílies, que, moltes vegades –s'ha de reconèixer–, potser, tampoc estan transmetent aquests valors. Per tant, sense entrar en valoracions de quin model de família, que, en això, no hi entraré perquè entenc que són valoracions subjectives que vostè ha fet i no formen part de l'estudi.

Per tant, nosaltres creiem que el problema està en la societat, en el model de la societat i en aquests valors, que són contradictoris moltes vegades i, per això, es troba el que deia la senyora Camats, una mica amb raó, que vostès tenen la sensació que, realment, aquest alumnat que tenim ens costa molt conduir-lo per aquests valors, però, realment, perquè, com deia el senyor Marina, és tota la tribu qui educa aquests nois o aquests nanos, no és només l'educació i, per això, costa, des del meu punt de vista, trobar aquest punt on vostès puguin treballar amb aquest esforç.

Per tant, jo crec que hem d'anar en aquesta línia i tenir-ho en compte en qualsevol pla de xoc que es faci, que no només es lluita des de l'escola, sinó que són moltes més coses.

Trobo molt interessant el que vostè ha plantejat d'activitats extraescolars, en el sentit que es pugui fer conjuntament amb els pares, però, clar, això també és un valor a la societat. Si un treballa fins a les nou del vespre, les deu o no té horari, és complicat fer activitats extraescolars amb el seu fill. Per tant, en aquest sentit, teòricament, està molt bé el que planteja –que ens ho diguin a nosaltres, com diu la senyora Camats–, però, realment, és complicat conciliar aquesta realitat educativa amb el que hi ha a la societat, i això és un acord que va més enllà.

Aquí hem tingut compareixents de la Plataforma per a la Racionalització dels Horaris, en aquest cas, laborals, que, precisament, diuen això: si no hi ha un gran pacte a nivell de tot Espanya, ja no només a Catalunya –i, segurament, a tot Europa, però, especialment, en aquest cas, on tenim un problema de productivitat i de conciliació és a tot Espanya, no només a Catalunya–, si no hi ha un acord de tota la societat –agents socials, política, comunitat educativa, mitjans de comunicació–, serà complicat anar en aquesta línia. Nosaltres hi estem a favor, però és un acord que va més enllà, fins i tot, del que pugui dir aquest Parlament. Per tant, aquí també tenim un handicap.

Activitats extraescolars, vostè ha tret el tema. Jo sóc dels que penso, i per una part objectivament, i per altra subjectivament, que moltes vegades s'aprèn igual o més fora de l'escola que a l'escola. S'aprèn igual o més en un equip jugant i valors com la igualtat o com el respecte a l'altre en un partit de futbol o de waterpolo que, de vegades, a l'escola; és així. Per tant, jo no diria que el problema són les activitats extraescolars, sinó com es concilien, en tot cas, les activitats extraescolars, quins horaris es fan a escola i en aquestes activitats i quins són els objectes d'aquesta activitat. La cultura, la música, l'esport formen part dels valors d'aquesta tribu que parlàvem abans en sentit, lògicament, de societat, no? Per tant, jo crec que això no és el problema, no és el principal problema; el problema, segurament, és més de societat i no tan sols de..., més d'horaris, podríem dir, que no pas d'aquest contingut d'aquestes activitats extraescolars.

Una altra valoració, que vostè feia referència a les famílies, no?, deia que el fracàs és també de la família, no només de l'alumne o del noi o de la noia. És veritat –és veritat–, però aquí també tenim un problema, i jo crec que és bo que s'abordi el problema, sense aprio-

rismes, sense etiquetes, sense tòpics. Parlar que, avui dia, el model de societat, el model de família i qualsevol circumstància té problemes i conseqüències en el sistema pedagògic..., és que és una realitat, se n'ha de poder parlar. Una altra cosa és que parlar d'això pugui comportar, doncs, disgregar una classe o separar la gent; vull dir, això és un altre debat més polític, més de model educatiu. El que no es pot fer és negar..., i jo crec que aquí és on hem de superar una etapa d'apriorismes, d'etiquetes i de qüestions que es queden moltes vegades en seu parlamentària, però que no tenen res a veure amb la realitat de l'aula.

Per tant, jo sí que crec que és compatible una escola inclusiva amb també poder primar aquell que s'esforça i també poder dir a qui vol esforçar-se que el que no hem de fer és igualar-nos a tots sent pitjors tots. Per tant, no estic d'acord que, perquè alguns hagin de tenir un reforç, un suport, més atenció, hagin de perjudicar aquells que es volen esforçar, que volen aconseguir resultats i que volen formar-se, perquè, si no, al final, igualem, però per baix, al final, som tots pitjors, no tots millors, sinó tots pitjors. Per tant, en aquest sentit, crec que també s'ha de poder parlar d'això obertament, crec que, des del punt de vista pedagògic..., i el professorat ho està demanant des de fa temps, i jo crec que hem de recollir el quant des del Parlament i també quan legislem i quan fem propostes, sense apriorismes.

L'altre tema que ha comentat també un altre portaveu, el tema de l'autoritat del professorat. Nosaltres també donem suport a aquesta via, com a mesura que no és la panacea ni la solució a res, també ho hem de dir; és a dir, és simplement un complement d'aquests paràmetres, d'aquest pla de xoc que ha d'haver-hi, però no és la solució, que ningú es pensi que, posant un galó o una etiqueta a un professor, s'haurà acabat la problemàtica del respecte, de l'esforç o de la convivència dintre les aules. És un pas més, però no és l'únic, i vull posar-ho sobre la taula, perquè s'ha parlat moltes vegades com l'única solució, i el problema no ve d'aquí, sinó és conseqüència de. Per tant, hi estem a favor, però tampoc creiem que sigui la solució màgica a res.

Per tant, en conclusió, nosaltres creiem que hem de fer un model educatiu que comporti i que ensenyi als ciutadans a tenir drets i tenir obligacions –i aquí està bona part també del que dèiem del model de societat–, i hem d'ensenyar als ciutadans que les coses tenen..., en aquest cas, ciutadans que es formen en aules, que les coses s'aconsegueixen amb esforç, digui's un esforç de treball, un esforç de pagar impostos, un esforç col·lectiu com a societat, però, en qualsevol cas, aquest valor de l'esforç ha de ser present.

Em deia una persona –ara també comentant la pròpia compareixença en una xarxa social– que el problema no és només que es vegi negatiu l'esforç, sinó, sobretot, el resultat de l'esforç, que la gent diu que no val la pena l'esforç. Més que l'esforç mateix, que no val la pena esforçar-se, perquè, al final, s'aconseguiran, pràcticament, les mateixes coses. Aquest és el problema, també donar valor al que ve després de l'esforç, al que s'aconsegueix amb l'esforç. I, per això, crec que hem de plantejar aquest debat també de valors, no no-

més de valors cívics, no només a l'aula, sinó a tota la societat.

Per tant, nosaltres acollim amb molt bona predisposició el que vostès han fet, els felicitem. I jo li demano que traslladi a tots els seus companys aquest esforç, que els digui que vostès ens serveixen també..., van per davant, en aquest sentit, fent aquest esforç, mai millor dit, d'intentar millorar la situació del fracàs escolar, i que això ha de servir també com a prova pilot, d'alguna manera. I que jo li demanaria al departament i li demanarem, doncs, que en aquest pla de xoc tingui en compte aquest tipus d'avaluació que vostès ja han posat en marxa, perquè ha de servir també com a exemple, per què no?, encara que no vingui del departament o encara que no vingui del Parlament. Jo crec que han de servir, aquestes iniciatives, per incorporar-ho en un possible pla de xoc que es faci a nivell de Catalunya.

Per tant, jo crec que el seu treball ha de servir també no només per al Vallès Oriental, sinó que pot ser extrapolable a altres comarques, altres zones de Catalunya, agafar allò positiu. I això serà el departament qui ho decideixi, perquè és qui governa i qui té la conselleria i la titularitat, però nosaltres ho defensarem i ho votarem, fins i tot, favorablement, que hi hagi una incorporació de certs paràmetres d'avaluació que vostès han citat en aquesta ocasió.

Una qüestió final de pregunta –acabo, president–, una pregunta respecte a dades que vostès han posat sobre la taula. Vostè ha parlat de reforç. Com creu vostè que pot influir en els alumnes tenir una hora menys de classe? És a dir, tenir una hora menys de classe, vostè creu que és positiu? Creu que és negatiu? Creu que depèn de com s'apliqui? És a dir, sap vostè que ara, a l'escola pública, hi ha una hora menys de classe i que està muntant i organitzant un sistema, diguéssim, de reforç. A nosaltres, ja li dic que ens sembla bé que hi pugui haver reforç, però la posició del nostre grup és que el fet que hi hagi reforç no vol dir que traïem una hora de les aules públiques i potser segueixi en les concertades; creiem que també ha d'haver-hi cert equilibri entre pública i concertada, perquè, al final, totes elles són servei públic, encara que siguin concertades. Per tant, li pregunto concretament una mesura que està sobre la taula, i volem saber l'opinió d'algú que ha estudiat aquest fracàs escolar.

Moltes gràcies per la seva compareixença, novament, i gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Rivera. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Mireia Canals.

Mireia Canals i Botines

Gràcies, president. Primerament, senyor Argent, des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, volem felicitar-lo per la iniciativa. Ens hem llegit amb deteniment el seu estudi i el felicitem pel rigor en l'elaboració d'aquest projecte. Estem d'acord amb vostè en el fet que la família ha d'implicar-se en l'educa-

ció dels fills i que no ha de deixar-la només en mans de l'escola. D'altra banda, també pensem que un dels possibles motius del fracàs escolar és la poca responsabilitat individual dels alumnes i que una de les causes és aquesta sobreprotecció, un dirigisme excessiu d'alguns pares. Estem d'acord amb vostè que s'ha de seguir treballant per millorar la formació del professorat, d'altra banda, que és bona al nostre país, però que sempre pot ser millor.

Hi ha, però, tres aspectes que no acabem de veure clars i que potser vostè ens podrà clarificar.

Primer, la mostra és extreta del voltant de dotze mil alumnes de la comarca del Vallès Oriental. Pensem que la comarca del Vallès Oriental no és representativa del conjunt del país. Aquesta comarca és una comarca molt poblada, al voltant de 400.000 habitants, eh?, amb els progenitors laboralment ocupats i a prop de l'àrea metropolitana. Potser, en aquest sentit, caldria ampliar l'estudi a altres zones diferents de Catalunya que poguessin, realment, aportar dades alternatives i, així, poder-les creuar. Pensem que els resultats enriquirien la seva recerca.

En segon lloc, un dels arguments que vostè utilitza per definir el fracàs escolar és la gran quantitat d'activitat extraescolar dels alumnes, per així –cito textualment– «tenir-los ocupats en qualsevol cosa, ja que pare i mare treballen». Bé, nosaltres creiem que potser hauríem d'anar amb compte a l'hora d'afirmar aquesta ocupabilitat dels fills, perquè hi ha també l'altra cara de la moneda parental, que utilitza l'oportunitat de les extraescolars per completar tots aquells aprenentatges que creu que els seus fills no obtenen en el centre escolar. I, en aquest cas, llavors, parlariem de pares molt responsables, que també n'hi ha, i molts.

I, en tercer lloc, també seria bo, per acabar, enquestar els pares i els professors i veure altres mirades dels actors d'aquest estudi.

Però, no obstant això, nosaltres, evidentment, el felicitem per la tasca que realitzen, agraiem les propostes de millora i els encoratgem a seguir, a expandir la seva recerca, molt constructiva i, per sobre de tot, rellevant per detectar les possibles millores davant d'un possible fracàs escolar.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per respondre..., i, senyor Argent, li demanarem que faci un esforç de concreció, perquè haurà de contestar totes les preguntes amb un termini màxim de deu minuts; si necessita un parell de minuts més, els hi donarem, però amb el benentès que hauria de fer l'esforç aquest de síntesi. Moltes gràcies.

Antoni Argent Ballús

Bé, intentaré ser ràpid. El que passa, que han sortit tantes coses... Primer de tot, a la primera intervenció, se'm preguntava si el sistema està millorant. Jo crec que sí, el sistema està millorant. Per què? Doncs, per-

què cada cop hi ha més professionals en el sistema educatiu i, sincerament, perquè hem de ser optimistes; si no som optimistes, com és el títol d'aquest projecte, no anirem enlloc.

Segona pregunta: si la idea del reforç és pejorativa. Responent a la seva pregunta sobre si el reforç és pejoratiu, jo vaig començar a fer classes particulars de reforç als catorze anys per pagar-me els estudis, perquè diguem que la meva família no és que fos benestant ni cobraven dietes ni se'ls pagaven els peatges d'autopista; vaig haver de pagar-me els estudis amb el reforç escolar. El reforç escolar és necessari, és positiu, no per dir a l'alumne que dos més dos són quatre, sinó perquè avui la figura del professor de reforç és una figura que, en alguns casos, és similar al psicòleg, és similar al pare, és similar al mestre. Les tasques que està fent un professor de reforç avui dia són increïblement elevades; els professors de reforç són necessaris. Hi han professors de reforç en l'associació que jo presideixo que fem classes particulars gratuïtes per a famílies que no poden ni pagar-se un pollastre a l'ast un diumenge, per exemple. Parlaria de moltes coses, però és que el reforç amb els professors particulars de reforç és necessari, perquè hi ha molts alumnes que, a escola, com deia abans, no van a aprendre res. Per què no aprenen res? Per múltiples factors que nosaltres posem aquí.

Llavors, el reforç escolar és necessari perquè hi ha alumnes que tenen dificultats específiques, hi ha alumnes que ja els pots explicar quaranta mil cops l'equació de segon grau que no se l'aprendran. Per què? Perquè un professor té trenta alumnes, i jo intento a classe anar alumne per alumne, i és una tasca estressant; no es pot, avui dia, amb trenta alumnes, no es pot.

Fa catorze anys que imparteixo classes particulars, he fet classes a més de 250 alumnes; tots els alumnes, totes les famílies han vist un valor afegit en la meva persona. I, fins i tot, en aquests pràcticament vint anys impartint classes particulars, jo confio plenament, en el futur, en la figura del professor particular, més que res pel que comentava, que és un valor afegit per als alumnes, és un valor afegit, i crec que defensaré la figura del professor de reforç.

Tinc un llibre que vaig publicar fa dos anys, que es diu *Després de classe*, que és el primer manual que hi ha a tot el país sobre com esdevenir un bon professor de reforç. I, més que res, hi ha molts professors d'insitituts i de magisteri que apliquen el meu mètode en el que són els centres escolars, amb la qual cosa jo crec que seria bo que tothom el conegués.

El projecte «Millorem»... També contestant a algunes preguntes que han sortit –el que passa, que hi han algunes coses que es repeteixen–, el projecte «Millorem» s'ha finançat gràcies a 1.500 o a 1.200 euros, només –1.500 euros només. És poquíssim això, està molt lluny d'aquest bilió d'euros que li donaran en el pla de rescat de Grècia, aquest bilió d'euros, ostres. Si tinguéssim un bilió d'euros, quantes coses faríem. Contestant a les seves preguntes.

En les seves intervencions hi havia el tema de l'absentisme, amb referència al tema de l'absentisme, com es mesura. Bàsicament..., nosaltres passem llis-

ta, d'acord?, i més que res es puntua, doncs, es mira el que és l'absentisme a les classes. Sí que és veritat que aquest absentisme, les xifres que en tenim són en tot el territori català. Hi han zones que l'absentisme és molt elevat, sobretot per un tema de cultura, fins i tot, podríem parlar; fins i tot, bé, raça àrab, ètnia gitana, per exemple, són cultures que si van a classe o no van a classe, doncs, això no és el que és important, d'acord?

Segona pregunta, l'actitud dels de tercer i quart d'ESO, amb els nois i noies, més que res, per aquesta actitud negativa. Segons com... Fa més referència als nois; les noies, cada cop, com que sí que és veritat i està demostrat que les noies maduren més ràpidament..., sí que és veritat, els nois tenen una actitud més infantil i sí que és veritat que aquestes actituds no adequades a tercer i quart d'ESO, sobretot, estan referides als nois.

Amb referència a les preguntes de la senyora Camats, ha parlat sobre el tema de la pobresa. Sí que és veritat que l'estudi no té en compte el tema de la capacitat adquisitiva i afecta el fracàs escolar, i afecta, eh?, en el tema del fracàs escolar. Però, clar, també sóc economista jo, i crec que sóc un dels pocs que hi ha en el país que, en les conferències que faig –avui en tinc una a Mollet, hi estan tots convidats–, doncs, joestic cansat de dir que, de diners, n'hi ha molts, estem en un sistema on hi ha molts diners, més que res només fa falta veure els diners que està donant el Govern als bancs; sincerament, no cal ser economista, només cal una mica de sentit comú. Si aquests diners que donem als bancs, els donéssim a les famílies que no tenen recursos, estaríem millorant el sistema educatiu, més que res perquè aquestes famílies podrien pagar-se professors de reforç o acadèmies, més que res perquè tinguessin aquesta ajuda complementària que necessiten. Com dic, eh?, jo vinc d'una família humil i els meus èxits no han sigut fruit de contactes ni persones conegudes, sinó que han sigut fruit del meu esforç, i jo crec que partir de l'experiència personal per intentar, doncs, dir que val la pena fer aquest esforç...

És un informe agosarat, sí que és veritat, però més que res el que hem intentat i he intentat és tocar de peus a terra. Amb alguns que ens hem reunit, alguns de vostès, jo sempre diré el mateix: jo no sóc polític, jo sóc professor i sóc persona, jo no sóc polític i, molts cops, veig les coses molt diferent de vostès, però, si la cosa no millora, de què serveix fer tants informes? De què serveix?

Nosaltres..., contestant –perdonin l'ordre de les preguntes– a la senyora Canals, hi ha hagut una cosa que no m'ha agradat gens, però dir que dotze mil alumnes no és una mostra representativa... (*Veus de fons.*) N'hi han tretze mil i escaig, em sembla, de... (*Veus de fons.*)

El president

En tot cas, jo els agrairia que evitessin els diàlegs. Vostè ha formulat un dubte, el senyor Argent té l'oportunitat de contestar i...

Antoni Argent Ballús

Sobre el tema de si la mostra no és representativa, és una mostra prou representativa, i tenim intenció

de tirar endavant aquest mateix projecte a la comarca d'Osona, més que res perquè la nostra estructura d'associació no és prou gran, però sí que és veritat que ja estem fent contactes amb els Serveis Territorials d'Osona per tirar endavant aquest projecte a Osona. Si hi haguessin recursos suficients, no descartem, fins i tot, doncs, tirar endavant aquest projecte a tota la província de Barcelona. El que passa, que, clar, fer tot aquest esforç que és..., bé, jo potser m'hauria d'agafar l'excedència de no sé quants anys, etcètera, perquè, clar, amb quatre persones això seria difícil. Doncs, tenim aquesta voluntat de tirar endavant aquest projecte i més endavant..., més que res perquè les conclusions a què arribem aquí potser serien molt semblants a les que poguéssim arribar a altres comarques.

Sí que és veritat que l'objectiu seria enquestar també els pares i els professors. A Osona, intentarem també enquestar els professors. Més que res, és perquè és un tema de distribució i logística, més que res, perquè nosaltres anem als instituts, els portem unes enquestes i les rebem. Arribar als pares, penseu molts cops que hi ha un full que donem a les dotze del migdia als alumnes i ja no arriba ni a casa, vull dir que contactar amb els pares ja és molt més difícil.

A veure... Els comentaris del senyor Rivera, a veure si els trobo. Ha parlat de moltes coses també, feia referència a aquest, potser o no, que ha dit objectiu del 15 per cent de fracàs escolar, també.

Bé, en les preguntes: com influiria tenir una hora menys de classe? Jo crec que una hora menys, una hora més, si fem anar els alumnes de secundària totes les tardes, fins a les sis de la tarda, no milloraríem el fracàs escolar. Jo recordo que vaig fer BUP i COU i, quan vaig començar primer de BUP, no anava cap tarda a classe, i crec que no vaig tenir cap problema a seguir el meu rendiment acadèmic ni... Jo crec que és un aspecte, jo crec, secundari, aquest de si afegim una hora amb nens o una hora més amb professors; jo crec que els trets no anirien per aquí, si hem de posar més hores, no, perquè, el que és important ja és que els alumnes, sobretot, aprofitin el temps a l'aula, sobretot. (*Remor de veus.*) Sí, sí. Vull dir, si posem hores... (*Veus de fons.*) Treure-les? No afectaria, jo crec que no afectaria. Si traiem una hora, no, no, no, no. Vull dir, jo crec que és important que l'estona que estan a classe es pugui aprofitar. Però dic, igualment, alumnes, professors... Hi ha una frase que diu que: «Un niño educado solo en la escuela es un niño sin educar.» Vull dir, això vol dir que, a veure, hi ha un treball a classe, però també hi ha un treball molt important a casa respecte a les famílies.

Respecte als comentaris, preguntes de la senyora Anna Simó, des del 28 d'abril, no he tingut –que jo ho recordi, eh?– cap notícia del Departament d'Ensenyament. Vull dir, nosaltres vam fer la presentació i ja està. Nosaltres sí que és veritat que pensem que és un treball que hem fet, i, a partir d'aquí, doncs, s'està fent arribar a moltes escoles, aquest projecte. Potser tampoc és que..., sincerament, tampoc esperàvem que el departament ens digués res, tampoc. Nosaltres vam fer la presentació, se'ns va felicitar i, a partir d'aquí, doncs, treball fet.

Respecte al que comentava de l'autoritat, sí que és veritat que... Bé, jo, si la persona del professor, la figura del professor se l'ha de dotar de major autoritat, jo crec que això ja, sincerament, ni s'hauria de plantejar. Jo crec que és obvi, és obvi que un professor no és únicament una persona que entri en una aula, com jo, doncs, que ha d'ensenyar que dos més dos són quatre o l'equació de segon grau, sinó que ja s'hauria de suposar –s'hauria de suposar– que el professor té aquesta autoritat. Vull dir, jo, sincerament, actualment, no veig que la figura del professor tingui aquest aspecte d'autoritat, no, no, no. Fins i tot, diria que, a vegades, al professor, avui dia, se'l veu tot el contrari. Se li ha de donar més autoritat, però és que hauríem de preguntar-nos què vol dir «donar més autoritat». Quan un alumne insulta un professor, què fem? –què fem? Vull dir, es pot fer molt poca cosa avui dia. Fins i tot, hi ha centres escolars en què no es poden expulsar alumnes, si l'expulsió serveix de res.

Que per llei es digui, doncs, que un professor tindrà més autoritat..., donem-li més autoritat, però és que jo crec que hauria de quedar molt clar què implica i, sobretot, s'hauria d'explicar a les famílies què implica que el professor és una autoritat pública, fins i tot, per què no, eh? Vull dir, el professor, i jo, fins i tot, també diria més professionals que estan treballant dins un institut, però, igualment, jo crec que una persona també que estigui treballant a correus, per exemple, també hauria de ser autoritat pública, per exemple. Més que res, crec que... Bé, i, pel que estàvem comentant, que, els últims anys, la situació respecte al professorat... I en els mitjans de comunicació n'han sortit casos i moltes coses que en els mitjans de comunicació no surten, doncs, de professors que han agafat la baixa, per exemple, professors que tenen problemes de salut per temes de... Bé, sí que és veritat que hi ha professors que no saben fer-se respectar; això és una altra cosa, això ja fa referència a la formació del professorat, però sí que és veritat que les famílies, sobretot, han de tenir molt clar que el professor no és únicament una persona ni un col·lega, ni molt menys, sinó tot el contrari, és una persona que també s'encarregarà, doncs, de millorar aquests fills seus com a alumnes i com a ciutadans.

Alguna cosa m'he deixat, suposo, de les preguntes.

Prioritzar les propostes de l'èxit escolar, anava, senyora Simó? (*Pausa.*) Ah, exacte, sí. Primera mesura, el curs pont a secundària, aquesta crec que és una de les més importants, més innovadores, i més que res perquè no hi hagi alumnes que comencen l'etapa de secundària amb un nivell que no tocaria. El nivell C de català per a aquells alumnes que tenen el quart d'ESO, que també crec que és una d'aquelles mesures que haurien de canviar –haurien de canviar. I, en tercer lloc, aquesta dels exàmens de recuperació al setembre, que ja serà efectiva aquest curs escolar. I, llavors, el Pla d'esforç i millora.

Són les tres propostes jo diria més importants, més prioritàries, per dir-ne algunes, eh?, més que res perquè totes les que fem, de propostes, doncs, són importants.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Argent, per la seva aportació i per la seva explicació i pel seu treball i, sobretot, per aquesta optimització de recursos que afecten tota aquesta feina. Li agraïm la seva exposició, li agraïm la voluntat de venir a explicar-ho al Parlament i l'acomodariem dient que sempre serà ben rebut en aquesta casa, en aquesta comissió.

Aturariem la comissió per un període de deu minuts i els explico, abans d'aturar, les modificacions que hi han en l'ordre del dia. Agrupariem els punts 6 i 7 i, si els portaveus no hi tenen cap inconvenient, els veuríem com a primer punt de l'ordre del dia. En segon lloc, veuríem el punt 9, si vostès no hi tenen cap inconvenient. El punt 11 quedaria retirat. I a continuació faríem els punts de l'ordre del dia normal.

Els sembla bé, senyores i senyors diputats? (*Pausa.*)

Per tant, aturem la comissió per un període de deu minuts.

La sessió se suspèn a dos quarts de dotze del migdia i tretze minuts i es reprèn a tres quarts de dotze i dotze minuts.

El president

Reprendríem la sessió i, en primer lloc, si m'ho permeten, donariem la benvinguda als diferents representants de diverses escoles, en concret, de la Lola Anglada, de Badalona, de l'Escola Gavà Mar i de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona. Siguin benvinguts en aquesta comissió.

Com els he anunciat abans, canviariem l'ordre del dia. En primer lloc, faríem l'agrupació de les propostes de resolució números 6 i 7, que fan referència a l'Escola Lola Anglada, de Badalona. El segon punt de l'ordre del dia seria la proposta de resolució que fa referència a l'Escola Gavà Mar, i la tercera seria la proposta de resolució sobre l'inici de les obres d'ampliació de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona.

Proposta de resolució

sobre la reimplantació dels estudis de batxillerat a l'Institut Rambla Prim, de Barcelona (tram. 250-00375/09) (retirada)

A continuació, veuríem la resta de punts de l'ordre del dia en l'ordre que estaven fixats inicialment, amb el benentès que el Partit Popular ens ha demanat de retirar el punt número 11 de l'ordre del dia.

Proposta de resolució

sobre les obres de manteniment i d'ampliació a l'Escola Lola Anglada, de Badalona (Barcelonès) (tram. 250-00308/09)

Veuríem de manera agrupada les propostes 6 i 7, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana

na la número 6, i la número 7, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds. Per a la seva defensa té la paraula l'honorable senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Moltes gràcies, president. Hem presentat aquesta iniciativa, que la vam presentar el mes d'abril d'enguany, primer, per recordar que, l'any 2009, ja es va aprovar, per part del Govern, d'invertir una quantitat superior al milió d'euros en un edifici nou per a l'Escola Lola Anglada, al Parc de Ca l'Arnús. La situació en què es troba aquesta escola, amb els alumnes repartits en dos edificis, amb l'escola actual amb els alumnes de primària i la primera fase al Parc de Ca l'Arnús on hi ha els alumnes d'infantil..., això dificulta que el professorat es coordini, dificulta les activitats compartides entre els alumnes d'infantil i els de primària i les activitats extraescolars. Tenen molts inconvenients, però, entre els quals, per exemple, és, doncs, la coordinació en serveis com és el del menjador i que l'edifici actual de l'escola té els lavabos del segon pis –o els tenia, el mes d'abril– tancats a l'espera de reparació, els vestidors i la pista esportiva amb elements trencats, amb problemes de fusteria a les portes i finestres, a la pintura de les aules. I quedaven temes d'equipament i d'il·luminació exterior i de drenatge del pati davanter de l'edifici de Ca l'Arnús.

La redacció del projecte de la segona fase està adjudicada des de l'abril del 2010 per GISA. I, de fet, al novembre del 2010, el conseller d'Educació va signar amb l'aleshores alcalde de Badalona un protocol d'actuació per tal de crear nous centres educatius, entre els quals, doncs, aquest nou edifici, aquesta nova escola de dues línies al Parc de Ca l'Arnús.

L'inici de les obres..., havien de començar al gener del 2011 i encara estem, doncs, perquè comencin les obres. És per això que hem entrat una proposta de resolució que consta de tres parts: una, que es concreti i que es comuniqui ja, de seguida, a l'ajuntament i a la comunitat educativa, és a dir, docents, famílies, alumnat, la data d'inici de les obres d'ampliació de l'Escola Lola Anglada, al Parc de Ca l'Arnús; que es vetlli perquè es facin les actuacions de manteniment de l'edifici actual de l'escola, que es doti convenientment i que s'arrangi l'exterior de l'edifici nou, per tal que es pugui desenvolupar el projecte educatiu amb la qualitat imprescindible, vaja, la necessària, i, en tot cas, el que diem també és que s'iniciés sense demora la construcció, per tal que estigués a punt per a l'inici del curs 2011-2012. És evident que el curs 2011-2012 ja ha començat, que no han començat les obres, i, aleshores, hem arribat a un acord amb el grup que dona suport al Govern per tal de modificar aquest punt últim pel següent enunciat, que ja hem repartit a tots els portaveus dels altres grups parlamentaris, que és: «Iniciar sense demora les obres d'ampliació l'any vinent, perquè estiguin a punt per al curs 2013-2014.»

Nosaltres creiem..., el que és greu i lamentable és que hi hagi una dotació econòmica, un acord de govern de l'any 2009, una adjudicació de GISA del 2010, un protocol signat entre alcalde i Departament d'Ensenyament i que encara estiguem així.

Però, en tot cas, per tant, demanaríem urgència en tota la tramitació, més enllà de la prioritització de l'obra, que sabem que és prioritària i està prioritzada pel departament, per tal que pugui començar. Si pot començar el mes de gener del 2012, que no comenci el mes de juny del 2012.

Aquesta és la nostra demanda, i esperem que aquests tres punts, amb aquesta modificació que he anunciat i repartit en el punt 2, es puguin aprovar avui i que es posi fil a l'agulla ja per acabar amb aquesta demora, que ja anem de més de dos anys des de l'aprovació de la inversió, l'any 2009.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Entendríem, per tant, que hi ha una esmena *in voce*, perquè no hi ha... Senyora Simó, només, entenc que és una esmena *in voce*, perquè no hi ha una esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. (*Veus de fons.*) D'acord. Per tant, tots els grups parlamentaris hi han d'estar d'acord per poder-la introduir. Els aclareixo que veuríem les dos propostes de resolució de manera conjunta, perquè la temàtica és la mateixa, l'únic que la votació seria separada. Per tant, en la primera proposta de resolució votaríem el text original amb l'esmena *in voce* allà on toca, no sé si afecta els tres punts o els..., els tres punts. I després passaríem a la votació de la proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds.

Proposta de resolució

sobre l'inici de les obres d'ampliació de l'Escola Lola Anglada, de Badalona (Barcelonès) (tram. 250-00383/09)

Per defensar la proposta de resolució que està en l'ordre del dia número 7, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Sí, per aclarir el que vostè ara deia, i és que al final votarem les dues propostes de resolució. Perquè el nostre grup, malgrat que s'afegeix a l'exposició que feia ara el Grup d'Esquerra Republicana, no pot compartir al final la transacció o l'esmena que han acordat amb el Grup de Convergència. Primer, perquè la situació que descrivia precisament el Grup d'Esquerra, la portaveu Anna Simó, ens dibuixa una situació d'insostenibilitat en la situació que està vivint l'escola.

En l'edifici d'infantil –i em sembla que tothom n'és coneixedor–, estan fins i tot fent la biblioteca en els passadissos de l'edifici, perquè no hi caben ja i no tenen disponibilitat de més aules. A l'edifici de primària, a banda del que ja es comentava per part del Grup d'Esquerra, l'edifici està pendent de rehabilitació total, perquè hi ha un informe del mateix departament que demana que cal intervenir en l'estructura

de l'edifici. I que hem de recordar que és un centre en què estava prevista una línia i en aquests moments els desdoblaments de diversos cursos fan que pràcticament puguem parlar que l'Escola Lola Anglada és una escola de dues línies, *de facto*. A més a més, en una zona en què l'increment demogràfic i, per tant, doncs, de naixements, i del creixement de la població, i de la població escolar ens fa pensar que aquests desdoblaments i aquesta segona línia es mantindrà i, per tant, que no es podrà recuperar la idea d'una sola línia.

Per tant, aquesta situació d'insostenibilitat, veient, a més a més, el treball que hi ha al darrere i que, malgrat l'esforç que està fent tota la comunitat, els alumnes els primers, que treballen en aquestes circumstàncies –abans sentíem a parlar de l'esforç o del no-esforç que fan els alumnes, doncs, en aquest cas fan un esforç perquè les condicions del seu centre no sempre són les adequades–, a més a més de l'esforç que fa el professorat i els pares i mares, que avui mateix ens deien que estan a punt per fer el trasllat quan calgui i per col·laborar precisament en el fet que el funcionament del centre funcioni el millor possible, doncs, no ens permeten acceptar que puguem dir-los que l'inici de l'escola definitiva no serà, no fins al proper curs, sinó fins d'aquí a dos anys. I més quan –i això és el que lamentem més– en les recents reunions amb el mateix departament se'ls diu que aquestes obres poden començar fins i tot abans que acabi l'any.

Si a les famílies i a la comunitat se'ls trasllada que les obres en l'Escola Lola Anglada, perquè aquest trasllat es pugui donar, començaran al desembre com a molt tard i avui en el Parlament aprovem una resolució que diu que començaran el 2012 però ja no diu ni en el primer trimestre ni el mes de gener, ni quan, i que obre la possibilitat que en el següent curs no estigui en funcionament l'escola definitiva, nosaltres, tot i que entenem que és més que el que hi ha ara, no volem obrir aquesta possibilitat. Nosaltres ens abstindrem en aquest primer acord a què han arribat Esquerra i Convergència; no el vetarem, entenem que quan veiem resolucions el mes d'octubre que es van produir a l'abril, doncs, hem de poder donar aquest marge de fer esmenes *in voce*, però el que no farem és acceptar-la o recolzar-la, i per això ens abstindrem.

I, en canvi, proposarem que com a mínim aquella proposta que el nostre grup presentava i és que es mantingui..., que de manera immediata comencin aquestes obres sense limitar-nos, malgrat que la nostra pugui semblar més genèrica, ens sembla que permet que les negociacions entre el departament i les famílies puguin fins i tot accelerar el fet que hi hagi l'inici abans i que, finalment, el curs pugui començar l'any vinent amb l'escola acabada.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Camats. No s'ha pronunciat sobre l'esmena, però se sobreentén... (*Veus de fons.*) Sí, perdó –perdó–, abstenció, d'acord. No, no sobre l'esmena *in voce*, sobre l'esmena que hi ha presentada a la seva proposta de resolució. Si ho fes, li ho agrairia

per una qüestió d'optimització d'un recurs escàs, que és el temps.

Dolors Camats i Luis

No tenim cap problema a incloure l'esmena de Convergència i Unió, perquè entenem..., però no..., em sembla que havíem comentat, no?, que... (*Veus de fons.*)

El president

Potser..., perdonin, si no m'he explicat bé. Jo el que demano als grups, que, si hi han esmenes presentades, que, per esgotar només un torn, el proponent, si hi ha una esmena, que ja es pronuncii sobre l'esmena. Evidentment, ara li tocarà a vostè, senyora Ramona Barrufet. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. Si vol, començo amb l'esmena aquesta que deia de la 383. Nosaltres retirariem les esmenes, en principi, a causa del fet que és un projecte que està presentat anteriorment, i ens adaptarem al que es digui després a la proposta de resolució.

Jo volia fer una prèvia, i en aquest moment em veig una mica obligada a fer una prèvia a la prèvia que volia fer. Perquè, a veure, és evident que hi ha totes aquestes realitats a l'Escola Lola Anglada, i, tal com s'ha dit a l'exposició de motius i tal com han remarcat les diputades, evidentment hi ha un acord de govern de l'any 2009 i un altre de novembre del 2010. No hi entraré més, en el tema, però sí que està la realitat com està, tot i haver-hi un acord del 2009.

L'altra prèvia que volia fer és donar les gràcies –i no perquè toqui sinó perquè realment ho penso així– als portaveus de tots els grups, perquè penso que en aquesta comissió hem arribat a acostar propostes que en principi estaven molt allunyades, i que ho hem fet, entenc, entenent tots la responsabilitat i la coresponsabilitat de la situació en què estem immersos. Estem tractant precisament d'una escola en què penso que tots els grups polítics hi estem molt implicats, i l'objectiu és tirar-la endavant.

Efectivament, tal com s'ha dit, el Govern i el departament tenen previst programar i iniciar les obres d'ampliació durant l'any 2012 perquè estiguin finalitzades el curs 2013 i 2014. I, per tant, aprovaríem les dues propostes de resolució, tant la que inclou l'esmena *in voce* del Grup d'Esquerra Republicana com la proposta de resolució, entenent que va per sota de l'aprovat en aquesta, presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Per prendre posició sobre els punts 6 i 7 de l'ordre del dia, tal com s'ha dit, relatius a l'Escola Lola Anglada, de la ciutat de Badalona. El 15 de desembre del 2008 es va signar un acord entre el conseller d'Educació de la Generalitat i l'alcalde de Badalona que definia un protocol. Un protocol de col·laboració en matèria d'educació per atendre les necessitats d'escolarització en el municipi de la ciutat de Badalona; es va signar. En dates posteriors es va anar implementant l'esmentat acord de tal forma que es van crear les escoles de Montigalà, Bufalà II, Les Ciències, Gorg-Badalona i l'ampliació de les escoles Lola Anglada i Ventós Mir. Aquest és l'acord que hi va haver.

El 24 de novembre de 2010, que no és fa gaire, es va signar un acord entre el conseller d'Educació de la Generalitat i l'alcalde de Badalona per planificar les eleccions a fer per atendre la demanda d'educació secundària obligatòria i dels estudis postobligatoris de la ciutat, és a dir, tot el tram de l'educació bàsica i postobligatòria. Aquest acord va concretar també els passos i els períodes per a la tramitació de l'habilitació i construcció dels nous instituts escola, que és un format educatiu en el qual la ciutat de Badalona està molt interessat.

Darrerament, la tramitació de la construcció de l'oferta escolar de Badalona ha estat aturada pel Govern de la Generalitat. Estava en procés de construcció, diferents projectes que han estat aturats, sense que s'hagi obtingut una explicació raonable o raonada d'una nova eventual programació de les construccions escolars i del programa d'implementació dels nous instituts escola que afecten la demanda d'educació secundària.

En la tramitació parlamentària del pressupost 2011, que la vam fer fa unes setmanes, tampoc han estat incorporades les esmenes presentades sobre aquest tema. És a dir, els grups del Govern van votar en contra de la incorporació de les esmenes que permetien la implementació d'aquest pla pactat entre la Generalitat i l'Ajuntament de Badalona. Això afecta la construcció de l'Escola de Les Ciències, Bufalà II i Lola Anglada, que ja tenien les obres adjudicades. Fixi-s'hi, estaven acordades de govern i pressupostades i adjudicades, però després parades, així com la licitació de les obres dels centres Ventura Gassol, Montigalà i Baldiri Reixac. No és només una escola, són diverses, no?, però Lola Anglada potser la més visible.

La necessitat de concreció d'aquestes actuacions a Badalona és evident i, per tant..., i particularment en el cas de Lola Anglada, que és una d'aquestes escoles que ja estava acordada de govern, pressupostada i adjudicada i incomprensiblement aturada, diguem-ne.

Hem de dir com a Grup Socialista que veiem amb preocupació l'esmena transaccional que hem autoritzat que es tramiti, com és lògic, pactada entre el grup del Govern, Convergència i Unió, i Esquerra Republicana, per una raó molt simple, que és que posposa un any més la situació. És a dir, la bona lògica situària començar les obres seguidament, perquè estan acordades, estan pressupostades i estan adjudicades,

que estiguessin llestes per al curs 2012-2013 no per al 2013-2014. Aquí d'amagatotis, diguem-ne, hem col·locat un curs més, diguem-ne, no? I, escolti, no es tracta d'això, es tracta de fer-ho amb bona lògica, atès que estan acordades, estan pressupostades i estan adjudicades, no partim de zero, ja està fet tot això, només cal executar les obres. Per tant, s'haurien de començar de seguida, no?

Per aquesta raó, no podem donar suport a aquesta esmena transaccional i sí que donarem suport a l'altra moció presentada, que sí que estableix uns terminis adequats, que amb bona lògica, atesa la situació jurídica i processal de la construcció de l'escola, considerem més adequats perquè estiguin llestes per al curs proper, en ple funcionament, a la ciutat de Badalona.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Font. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Entenem perfectament les necessitats de la ciutat de Badalona amb l'Escola Lola Anglada, i, malgrat les dificultats que hi han de pressupost per a inversions al Govern provinents de molts motius però també de la gestió que va fer l'anterior Govern, el Partit Popular, doncs, va arribar a un acord amb Convergència i Unió per prioritzar una sèrie d'obres, entre les quals està incorporada aquesta escola.

Per tant, nosaltres, doncs, votarem a favor d'ambdues proposicions.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Nosaltres en aquest sentit estem a favor, però que, com bé deia el portaveu anterior del Grup Socialista, coses que ja estan en marxa s'acabin; és a dir, no estem parlant i hem parlat en altres ocasions de qüestions que s'hagin de posar en marxa. Per tant, volem ser prudents i entenem la situació econòmica, i això vol dir que potser no hem de posar en marxa ni licitar noves obres perquè la situació no és possible, ja ens agradaria segurament a tots els grups parlamentaris autoritzar-les o donar-hi suport, però allò que ja està en marxa, allò que està compromès, allò que està licitat i que hi ha un pressupost en definitiva que se sap quant costa i com es fa, no els diners, sinó el pressupost, el que volem és que s'acabi. I, per tant, aquí, hi insisteixo, que estem parlant de necessitats en el món d'educació i en una escola que hi havia un compromís. I, per tant, nosaltres estem a favor que s'executi, no que es posposi un any més. I en aquest sentit donarem suport en aquesta línia.

També volem recordar que en altres ocasions, en aquesta mateixa comissió, en un acte de responsabilitat, el nostre grup, quan han estat qüestions que no estaven en marxa, hem dit que comprenem també l'aturada de noves licitacions per la situació econòmica. I, com vostès saben, el nostre grup ha demanat que, quan es tingui en compte que renunciem a impostos, doncs, també es tingui en compte que això comporta aturades, vull dir, és que..., és que és sumar i restar. Per tant, si el Govern ha decidit o una majoria parlamentària ha decidit suprimir determinats impostos i renunciar a ingressos, doncs, tindrem menys prestacions; és que no hi ha molt més, vull dir, això no cal ser economista, sinó saber de matemàtiques i de sumar i restar.

Per tant, en aquest sentit, nosaltres, que no volem renunciar a determinats impostos a què s'ha renunciat, que volem ser coherents i no demanar-ho tot i fer la carta als Reis, sinó allò que està en marxa, des de Ciutadans, donem suport al fet que aquestes qüestions en marxa s'acabin, per no frustrar les expectatives i la realitat d'aquestes escoles i, en aquest sentit, també aquesta Escola Lola Anglada, de Badalona. Per tant, donarem suport a aquesta altra proposta que no ho posposa.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Rivera. Senyora Camats, té la paraula per aclarir el posicionament de l'esmena a la seva proposta de resolució.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. És veritat que Convergència ha retirat l'esmena; malgrat això, no l'hauríem acceptada, perquè el que finalment es produeix, tant en l'esmena que ens presentaven a nosaltres com la que finalment acorden amb Esquerra Republicana, al nostre entendre és que, malgrat els acords que Convergència pugui tenir amb el Partit Popular en el pressupost o l'esmena aquesta, el que estem donant o el que estan donant és la possibilitat que aquest curs..., que aquesta escola no comenci l'any que ve en el lloc definitiu o en l'edifici definitiu i les obres acabades, sinó que els donem un any més de coll. I això és el que –ja ens hem pronunciat des del nostre grup i veig que ara altres grups també ho feien– no volem validar.

Perquè el senyor Chumillas deia que ells ja havien prioritzat aquesta..., l'Escola Lola Anglada en els pressupostos, però no veig que això hagi tingut cap efecte. És més, el que estan avui ratificant és que les obres no començaran aquest any, com el departament assegura a les famílies, sinó que començaran l'any vinent, sense dir-los ni calendari. Per tant, no veig tampoc la incidència que acaben tenint els seus acords o les seves esmenes en els pressupostos amb Convergència.

Deixin-me només ratificar que, a banda d'agrair la feina que fan en aquest cas a tota la comunitat educativa, que en tenim una part aquí de l'Escola Lola Anglada, una situació molt similar és la que viuen avui també els de l'Escola Bufalà i que, per tant, em temo molt que haurem de tractar també aquesta situació en el Parlament.

El president

Gràcies. Sí, senyora Simó, em demana la paraula, suposo que per allusions.

Anna Simó i Castelló

Per allusions i contradiccions, molt ràpidament. Estem a finals de l'any 2011, el que demanem és que les obres comencin el 2012. I a mi també m'havia arribat per raons familiars que s'havia dit a les famílies que començarien les obres abans d'acabar el 2011, i per això de manera reiterada he anat preguntant al departament: «És veritat això que diuen que dieu?» I ens diuen: «No.»

Per tant, primer, el que jo demanaria és que es posessin d'acord els interlocutors del departament per no donar a error, per no induir a error les famílies, ni donar-los expectatives que no toquen. Aquesta és la primera qüestió. Perquè tu no pots dir a les famílies que començarà el 2012 i dir: «No, no, abans del 2012 això no començarà.» La primera qüestió.

I la segona: el que diu aquest acord és que les obres han d'estar acabades abans que comenci el curs 2013-2014 –abans que comenci el curs 2013-2014. I el que jo no veig realista és que, havent-hi temes pendents de la primera fase encara, la construcció es pugui acabar en nou mesos, això és el que volia dir.

Per tant, començarà el 2012. Que comença abans del 2012? Fantàstic –fantàstic. Però jo, atonent, ho repetixo, al que em deien les famílies, que se'ls havia dit que començarien les obres abans d'acabar el 2011, vaig demanar-ho al departament, que em va dir que no començarien abans del 2012.

Només per aclarir aquesta qüestió i, ho reitero, demanar que la informació que es doni a les famílies i a la direcció de l'escola des del Departament d'Ensenyament sigui l'adequada i no s'aixequin falses expectatives.

El president

Moltes gràcies. (*Ramona Barrufet i Santacana demana per parlar.*) Sí, senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Sí, president, per contradiccions. La proposta de resolució que presentem...

El president

Jo els pregaria...

Ramona Barrufet i Santacana

Sí, és només el punt número 2...

El president

Si em deixa parlar, senyora Ramona, ara li dono la paraula. Jo els agrairia que..., les contradiccions de posicionaments diferents formen part del guió; per tant, no són una cosa excepcional. No, no, ja li donaré la

paraula, estigui tranquil·la en aquest sentit, però només fer-los avinent que, cada cop que hi ha un posicionament diferent, hi ha contradiccions.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. Estic molt tranquil·la. Només volia dir que a la proposta de resolució del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, al segon punt, demana «iniciar la construcció al *principi*» –a l'inici– «del curs 2011-2012». Per tant, això ja és impossible. Només volia dir això.

Gràcies, president.

El president

Com els deia, reitero que les contradiccions formen part de la dinàmica parlamentària amb els posicionaments.

Aclarir-los que votarem, en primer lloc, la proposta de resolució número 6, amb el benentès que hi ha una esmena *in voce*; per tant, votariem l'esmena *in voce*. Que en el segon punt votariem la proposta de resolució original, ja que s'ha retirat l'esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. (*Daniel Font i Cardona demana per parlar.*) Sí, senyor Font?

Daniel Font i Cardona

Una observació: únicament si es poden llegir les esmenes *in voce* i els textos com queden.

Gràcies.

El president

Demana al secretari de la Mesa que doni lectura a l'esmena *in voce*.

El secretari

Sí, gràcies, president. L'esmena *in voce* diu així: «Primer: concretar i comunicar d'immediat a l'ajuntament i a la comunitat educativa la data d'inici de les obres d'ampliació de l'Escola Lola Anglada al Parc de Ca l'Arnús. Segon: iniciar sense demora les obres d'ampliació l'any 2012 per finalitzar-les per al curs 2013-2014. I tercer: vetllar perquè s'efectuïn les actuacions de manteniment de l'edifici actual de l'escola i de dotació i arranament exterior de l'edifici nou per tal que es pugui desenvolupar el projecte educatiu amb la qualitat necessària.»

El president

I la proposta de resolució del punt número 7 la coneixen, però també hi dono lectura. Sí, sí, ho faig jo mateix; si no li sap greu, la tinc aquí, secretari. «El Parlament de Catalunya insta el Govern a iniciar de manera immediata les obres per a la construcció de la segona ampliació de l'Escola Lola Anglada, de Badalona. Punt segon: informar la comunitat educativa i

l'Ajuntament de Badalona del calendari previst per a les obres i el funcionament del nou centre.»

Procediríem a votar.

Vots a favor de la proposta de resolució número 6 i l'esmena *in voce* incorporada.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada amb 11 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Proposta de resolució número 7.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució

sobre la transformació en institut escola de l'Escola Gavà Mar, de Gavà (Baix Llobregat) (tram. 250-00304/09)

El següent punt de l'ordre del dia és la Proposta de resolució sobre la transformació en institut escola de l'Escola Gavà Mar, de Gavà, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a la seva defensa, té la paraula l'honorable senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Sí, moltes gràcies, president. En primer lloc, voldria saludar les persones que ens acompanyen de diverses organitzacions del barri de Gavà Mar, de Gavà: en primer lloc, el regidor d'Esquerra i membres de la Junta Directiva de l'AMPA, la presidenta de l'Associació de Veïns, el director de l'escola i mares d'alumnes.

En segon lloc, dir..., fer una mica d'antecedents, dir que l'octubre del 2010 l'Ajuntament de Gavà i el Departament d'Educació van signar un acord que incloïa, a banda de moltes altres qüestions relacionades amb centres educatius de Gavà, unes prioritats que deien el següent: «El Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Gavà valoraran la necessitat de transformació de l'escola de Gavà Mar en institut escola i realitzaran els tràmits oportuns per donar-hi resposta.»

També vull recordar que el Ple de l'Ajuntament de Gavà, per unanimitat, va acordar que manifestava la voluntat que Ensenyament iniciés els tràmits per implantar l'institut escola a Gavà Mar, tal com s'havia compromès en aquest protocol que he esmentat suau i segons aquest protocol, i que es fes efectiu també el compliment d'una resolució, que es va aprovar en aquest mateix Parlament a iniciativa del Partit Socialista de Catalunya i que va ser aprovada molt àmpliament, que instava el Govern a fer efectiu precisament aquest protocol que deia que s'havia de valorar la ne-

cessitat de transformació de l'escola de Gavà Mar en institut escola.

Tota aquesta qüestió fa anys que es treballa; de fet, des de l'any 2007, en què l'ajuntament va començar a fer una reserva ja de sòl per poder tirar endavant aquest institut escola. I la proposta de resolució..., ens fem una autoesmena també, que hem repartit a tots els grups i que demano al president, doncs, que els grups hi puguin donar el vistiplau al fet que pugui ser feta aquesta autoesmena *in voce*, recollint també l'acceptació dels terrenys que demana l'esmena del Partit Socialista de Catalunya. És a dir, hem incorporat el que hem cregut que era el nucli de l'esmena del Partit Socialista en aquest nou text, i demanant agilitat i posant terminis també per a l'acceptació dels terrenys per part de la Generalitat.

És a dir que aquesta autoesmena tindria el text següent –ja el llegeixo jo mateixa, tot i que els grups el tenen–: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a valorar, un cop enllestits els aspectes jurídics i tècnics del model d'instituts escola, les necessitats del barri de Gavà Mar amb relació a la possible implantació d'aquest model i, en cas de valoració positiva, iniciar al més aviat possible els tràmits oportuns perquè aquesta implantació es faci efectiva, començant per l'acceptació en el termini màxim de tres mesos des de la valoració del sòl cedit per l'Ajuntament de Gavà per tirar-lo endavant.»

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Simó, per ja haver-nos explicat l'esmena. En tot cas, només dir-li una cosa: jo no hi tinc cap inconvenient si els portaveus estan sempre disposats a fer esmenes *in voce*, però de cara o en ares de l'ortodòxia parlamentària, en aquest cas, és més fàcil plantejar una transacció. Jo faré el que vostès considerin, però atès que hi ha una esmena, és fàcil fer la transacció i que tothom s'hi sumi, no? Ho dic també perquè l'esmena *in voce* és un mecanisme, és un recurs excepcional, i en aquesta comissió en cada comissió els recordo que les hem anat utilitzant. No hi tinc cap inconvenient si vostès..., si les senyores i els senyors diputats i els grups parlamentaris arriben a un acord, ho faríem. Però jo demanaria, per tot el que comporta, que sigui un recurs excepcional, no un recurs habitual de cada comissió. (*Anna Simó i Castelló demana per parlar.*) Sí, senyora Simó.

Anna Simó i Castelló

Molt breument i per al·lusió al que vostè deia. Aquesta proposta de resolució la vam presentar el mes d'abril; han passat molts mesos, vull dir, si aquesta comissió l'hagués vista abans poder..., i també no hi havia una proposta d'esmena per part del grup que dona suport al Govern, des del Grup de Convergència i Unió. De manera que les coses no són..., ho intentarem, president, però les coses no són tan fàcils.

Gràcies.

El president

Entenc tot el que em diu, senyora Simó. Només dic que hi ha una esmena, s'arriba a una transacció i ja està, eh? Hi ha una esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista; per a la seva defensa, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Efectivament, el 27 d'octubre de 2010 l'Ajuntament de Gavà i del Departament d'Educació de la Generalitat van signar un conveni, aquí també denominat Protocol de col·laboració entre el Departament d'Educació de la Generalitat i l'Ajuntament de Gavà per a la coresponsabilització del període 2010-2014, on es preveia l'establiment d'un treball cooperatiu entre les dues administracions –Generalitat i ajuntament– per oferir a la ciutadania un ensenyament públic de qualitat i suficient en nombre de places capaç d'absorbir les necessitats de la demanda educativa del municipi, que, com a molts llocs, també «apreta» i suposa un major nombre de matriculacions cada curs, tal com indica el text de la part proposant o del grup proponent.

Ara bé, com que la proposta està signada el mes de març, és de primers d'any, en aquests moments, la present proposta se centra en uns termes de valoració de la necessitat d'aquesta transformació, de les necessitats del barri de Gavà Mar amb relació a la transformació d'una escola en institut escola en aquest barri, que considerem que queda una mica desfasada, perquè això era una situació que existia a primers d'any, no a mes d'octubre, acabant l'any 2011, no?

De fet, en l'actualitat aquesta valoració està ja feta; la valoració que proposa la proposta al nostre criteri està ja feta, ens diu l'Ajuntament de Gavà que ja està feta. I, a més, s'ha produït també la cessió de solar necessari per part de l'ajuntament; és a dir, no solament s'ha fet la valoració, sinó que l'ajuntament ja ha cedit un solar a la Generalitat perquè pugui fer la construcció. És a dir, difícilment podem valorar una cosa en el sentit de si s'ha de fer o no s'ha de fer, quan ja hi ha un solar cedit i en procés de tramitació l'execució del projecte, no?

Restava encara una qüestió, que és l'acte d'acceptació del sòl per part del Govern de la Generalitat i, a continuació, realitzar els tràmits necessaris per a la transformació efectiva de l'escola de Gavà en un institut escola.

És per això que ens sembla lògic actualitzar la situació de mes de primers d'any, de mes de març a mes d'octubre-novembre, incorporant la proposta d'esmena que presenta el Grup Socialista, que diu: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a executar en un termini no superior a tres mesos l'acceptació de sòl cedit per l'ajuntament per tal d'iniciar els tràmits necessaris per tirar endavant el projecte constructiu que permeti transformar l'escola de Gavà en institut escola.»

Quina diferència hi ha entre una i una altra? Que introdueix l'element del sòl com una cosa realitzada, transferida i pendent d'acceptació per part de la Ge-

neralitat i que elimina l'element valoratiu; és com dir: «He decidit fer una excursió» i, en el moment de fer l'excursió, dir: «Ara tornarem a decidir si fem l'excursió.» Escolti, ja hem comprat els bitllets per fer l'excursió, ja té els bitllets de l'avió, ara el que ha de fer és agafar l'avió i fer l'excursió, no tornar a valorar si fa l'excursió o no. Doncs, el que estem fent amb la proposta transaccional que ens plantegen és això, un cop resolt i ja a punt d'executar ens diuen: «Tornem-nos a pensar si ho executem.» Aquest és el contrasentit.

Per això hem incorporat l'esmena i és del tot exigible que aquesta esmena sigui acceptada. Si no és acceptada, el nostre grup s'haurà d'abstenir. També vull indicar que l'Ajuntament de Gavà, que segueix aquesta moció d'una manera molt directa, ens ha fet la indicació que demana a la comissió que s'aprovi la moció en els termes d'execució i d'anar per feina, no a tornar a replantejar una situació que ja han resolt en els mesos anteriors.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Font. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Per fixar la nostra posició haurem de dir que en la fase en què es troba l'escola, i com ja ha explicat el senyor Font, de moment això no implica una despesa. I, per tant, nosaltres, doncs, estarem a favor d'acceptar-la, l'acceptarem.

El president

Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. El nostre grup parlamentari vol recolzar la idea que aquest institut escola es construeixi al més de pressa possible. Tenim el dilema de saber que tenim un govern poc propens a aprovar instituts escola, perquè amb l'excusa que el decret no està aprovat i que jurídicament no tenen encara normativa, doncs, està alentint, evitant o no construint o no impulsant la construcció d'instituts escola.

A nosaltres ens sembla bé qualsevol mesura que potenciï el fet que a Gavà Mar aquesta escola tiri endavant, però també entenem l'angoixa que pugui suposar no només a les famílies, sinó també a l'ajuntament en aquests moments qualsevol insinuació que això pugui ser un pas enrere.

Malgrat tot, el nostre grup votarà a favor d'aquesta proposta, amb el benentès que entendríem que l'esmena que proposava el Grup Socialista reforçava la idea que no hi ha dilació a l'hora d'acceptar els terrenys i que, per tant, es pot tirar endavant l'execució. Qualsevol cosa que no sigui això immediatament ens fa témer que això no pugui dur-se a terme en aquest sentit.

Però, malgrat això, nosaltres, com que hem treballat no només des del Parlament, sinó des del mateix grup municipal, perquè el terreny, el sòl, sigui cedit i, per tant, perquè es tiri endavant el projecte, volem recolzar aquesta situació, tot i fer la prèvia que fèiem al principi que molt ens temem la poca predisposició del Govern a impulsar aquests projectes d'institut escola.

El president

Gràcies, senyora Camats. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Sí, gràcies, senyor president. Bé, nosaltres també vam donar suport a l'Ajuntament de Gavà a aquesta proposta, i així ens consta, que la voluntat era l'acceptació d'aquest terreny, com deia el portaveu socialista. Però també és cert que hem parlat, el nostre grup municipal, amb l'Associació de Veïns de Gavà Mar i així literalment ho manifesten ells, que és que tant la proposta inicial com l'esmena que feia el Grup Socialista, qualsevol de les dues, els semblava una bona via, perquè era, i ho diuen literalment en un correu: «No deixar mort el tema ni congelat, quan és un tema important per als ciutadans de Gavà.»

Per tant, nosaltres, amb el benentès de servir l'associació de veïns, que són els afectats, i amb el benentès que hi ha unanimitat en el municipi de tots els grups municipals, creiem que és millor agafar aquesta esmena, ho dic així literalment, que no pas anar al maximalisme, que és el que voldríem, que és fins i tot que hi hagués aquest pronunciament concret, com deia el portaveu socialista. Per tant, no és, hi torno a insistir, la solució, però sí que és com a mínim no deixar mort aquest tema que ara mateix preocupa bona part d'una part d'aquest municipi, com és Gavà Mar.

Per altra banda, vull reiterar la nostra manifesta aposta per aquesta conversió de molts centres en instituts escola. Creiem que l'esglaó que suposa per a moltes escoles públiques haver de buscar i haver de sortir de l'entorn de l'escola quan arriba el final de l'educació primària comporta una diferència que de vegades..., bé, de vegades no, que no comporta en l'àmbit de l'escola concertada, que, com bé saben, doncs, moltes vegades utilitza o ha utilitzat històricament aquesta fórmula, que ens sembla una bona fórmula.

Per tant, apostem per aquests instituts escola com a fórmula i donar continuïtat a això, no a congelar, sinó donar continuïtat a aquest mètode i a aquesta fórmula. I, per tant, donem suport tant en el fons com en el cas concret de Gavà Mar. I, per tant, votarem favorablement l'esmena, com els deia, com a millor això que no pas no tenir res.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Rivera. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. Aquesta proposta de resolució ens demana un estudi i una valoració de les necessitats del barri de Gavà Mar amb relació a la possible implantació d'un institut escola i l'inici dels tràmits abans de sis mesos per poder fer efectiva la implantació en cas de valoració positiva.

Ja s'ha dit altres vegades en aquesta comissió i penso que en seu parlamentària, però a causa de les intervencions anteriors penso que he de tornar a fer l'explicació, dient que, d'acord amb el que estableix la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació, els instituts escola són centres que, com tots sabem, entre d'altres ensenyaments de règim general també imparteixen educació primària i secundària, però que, en tant que no es desplegui el decret de règim jurídic dels centres educatius, no tenen definida la personalitat jurídica.

En aquesta mateixa línia cal dir que no està regulat l'aspecte patrimonial, no està resolta quina administració i en quines condicions s'ha de fer càrrec de les despeses i del funcionament del manteniment del centre. Actualment, en el cas de les escoles, les despeses les assumeixen les entitats municipals i, en el cas dels instituts, les assumeix la Generalitat de Catalunya.

D'altra banda, l'equip del Departament d'Ensenyament considera bàsic analitzar el model dels instituts escola i el seu impacte en el sistema educatiu, tant a nivell pedagògic, com social, com econòmic, ja que aquesta tipologia de centre haurà de conviure amb escoles on només s'impartirà infantil, primària i amb instituts de secundària que podran o no impartir batxillerats i els cicles formatius.

Tenint en compte aquestes premisses, el Departament d'Ensenyament considera que, malgrat els inconvenients que pugui generar la reconsideració de la proposta de programació dels instituts escola ja comunicada verbalment, en alguns casos difosa a la comunitat educativa i als sectors implicats, és més prudent desplegar prèviament el model d'institut escola, tant pel que fa a la seva personalitat jurídica com patrimonial o..., i a banda també de la seva organització.

Per altra part, ja s'ha dit també –penso que de manera reiterada en seu parlamentària– que cada institut escola té una individualitat i unes característiques que el fan únic i diferenciador i que mereix un estudi i una valoració individualitzada.

Dit això, i com ja s'ha dit abans a l'autoesmena que ha fet el Grup d'Esquerra Republicana, aquesta autoesmena pensem que engloba totes les premisses i les particularitats; i, per tant, hem acceptat aquesta transacció. Per tant, donarem vot a favor de la proposta de resolució amb l'autoesmena incorporada.

Gràcies, president.

(Anna Simó i Castelló demana per parlar.)

El president

Sí, senyora Simó.

Anna Simó i Castelló

Només per dir-li al senyor Font que l'ajuntament va aprovar el que va aprovar. L'ajuntament va reclamar el que va reclamar i no va reclamar el que no va reclamar. I que tot va començar l'any 2007 –han passat quatre anys–, que l'acord de Ple, encapçalat per l'alcalde, parla en tot moment de seguir el que diu el protocol, que és valorar la possibilitat i no una altra cosa.

I, per acabar, res ens faria més feliços, a aquesta diputada del Baix Llobregat i als regidors d'Esquerra a l'Ajuntament de Gavà, que l'alcalde aconseguís que això es desencallés molt aviat, de seguida, i que el Departament d'Ensenyament acceptés els terrenys ja. Cregui'm.

(Daniel Font i Cardona demana per parlar.)

El president

Moltes gràcies. Senyor Font.

Daniel Font i Cardona

Sense ànim de polemitzar, senyor president, únicament per l'allusió.

El president

Li ho agrairem.

Daniel Font i Cardona

Constatar que l'Ajuntament de Gavà segueix el tema, que considera, l'Ajuntament de Gavà, el Govern municipal de Gavà, que la situació és diferent amb relació a primers d'any, arribant a l'hivern del mateix any, i que, després de tots aquests mesos i les accions que han fet, la situació no és comparable, en el sentit que no es pot valorar una situació que ja està acordada i que, si se sotmet a votació la valoració i s'aprova la valoració, va en detriment de la ciutat de Gavà.

En aquest sentit, l'esmena, permeti'm que li ho digui, és una esmena contra Gavà, contra els interessos de Gavà, a favor d'altres interessos, però no a favor de la ciutat de Gavà, perquè retrotreu a una situació pitjor, la situació que en aquests moments tenim.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Jo..., seguidament sotmetrem a votació l'esmena *in voce*. No utilitzin terminologia que no existeix o, si ho volen, canviarem el Reglament del Parlament; hi han esmenes, transaccions, esmenes *in voce* i prou. I no m'utilitzin el terme «autoesmena» perquè no està contemplat enlloc. (Rialles.)

Per tant, sotmetrem a votació l'esmena *in voce* de la proposta de resolució de l'ordre del dia número 5.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada amb 13 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Proposta de resolució

sobre l'inici de les obres d'ampliació de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona (tram. 250-00362/09)

El següent punt de l'ordre del dia és la Proposta de resolució sobre l'inici de les obres de l'ampliació de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona. Presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds..., dos grups parlamentaris, i Esquerra. No, perdó, pel Grup Parlamentari –m'he equivocat– d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. Bé, aquesta proposta, que, com ha passat amb les anteriors, també va ser presentada el mes..., a començaments d'abril, per tant, el curs passat si mirem cursos acadèmics, es fonamenta en la necessitat de poder garantir el projecte de continuïtat de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona.

Aquesta escola, que es va iniciar el 2007 per una demanda llavors del Departament d'Educació de llavors i per una necessitat que tenia la ciutat de Tarragona, va començar amb pocs alumnes i es va ubicar..., va començar amb els cursos d'infantil, i es va ubicar en un edifici molt emblemàtic que també havia allotjat una escola molt emblemàtica per a la ciutat de Tarragona, l'Escola Pax. Però, clar, un edifici que està catalogat com a bé cultural però que té totes les mancances que un edifici antic té quant a seguretat, quant a..., o sigui, no estava fet per allotjar una escola d'una línia d'infantil i primària.

L'escola va començar amb molta implicació –una gran implicació– de les famílies que avui ens acompanyen, representants de l'AMPA, amb un projecte pedagògic pioner i amb un projecte diferenciat, un projecte pedagògic diferenciat i únic a la ciutat de Tarragona com a escola pública, sent escola verda, etcètera.

La situació és que amb una..., bé, l'escola ha anat fent-se gran, i en una reunió que van tenir la direcció i membres de l'AMPA amb l'actual directora del Serveis Territorials d'Ensenyament, amb la senyora Àngels González, se'ls va apuntar la possibilitat que l'escola, atès que no podia continuar en l'edifici actual per les característiques que té l'edifici actual i que no estava clar que es pogués fer una escola nova, que aquesta escola podia desaparèixer, que de moment la qüestió es podia resoldre amb un prefabricat, però que no estava clara la continuïtat d'aquesta escola.

Quan nosaltres vam fer la proposta de resolució, en aquell moment el que demanàvem era aquest curs que poguéssim continuar l'escola instal·lant..., perquè sí que es podia..., la continuïtat del curs que ve es podia garantir instal·lant un mòdul prefabricat, és a dir, un barracó. Però, clar, aquesta situació no es podia aguantar molts més cursos, perquè..., primer perquè no hi caben més

mòduls prefabricats en el pati i, segona, perquè la part de dalt, el pis de dalt del Pax, que és un edifici antic, no es pot utilitzar per mesures de seguretat.

Aleshores, el que demanem amb la nostra proposta de resolució, per una part, era això, garantir el curs aquest, 2011-2012, que ja ha començat, que hi hagués el prefabricat i que un cop estigués..., un cop s'hagués validat la recepció del solar per part del Departament d'Ensenyament, perquè sabem que l'ajuntament ja ha lliurat el solar, un cop s'hagués validat aquesta recepció, es pogués fer el tràmit per fer el projecte executiu, el projecte bàsic, per iniciar, bé, el projecte d'obres de l'escola.

El Grup de Convergència i Unió ens ha presentat..., al primer punt ens ha presentat una esmena, que nosaltres acceptarem, perquè és evident que el curs 2011-2012 ja ha començat i ja hi ha el prefabricat, i, per tant, acceptarem aquesta esmena, que ens diu, doncs, això: mantenir la solució amb el mòdul prefabricat amb les màximes condicions.

I, del segon punt, ens proposa una transacció, en el sentit que, un cop estigui recepcionat aquest solar per part del departament, que s'estudiï la..., s'iniciïn els tràmits per realitzar el projecte però estudiant i valorant la disponibilitat d'oferta educativa de la ciutat de Tarragona. No és la solució que més ens agrada, però entenem que, si acceptem aquesta transacció, això ens dóna recorregut per poder continuar treballant en el tema i també, en funció de com quedés el mapa i l'oferta dels altres centres de la ciutat, poder ja valorar la possibilitat de tirar endavant aquesta escola. Perquè el que ens preocupa és que en la zona on ha d'anar aquesta..., en el barri on ha d'anar aquesta nova futura Escola Olga Xirinacs, clar, hi ha també altres centres i, en concret, un centre concertat, La Salle de Tarragona, al qual se li ha donat una tercera línia, al qual se li ha autoritzat una tercera línia.

Per tant, a nosaltres ens agradaria que quan..., acceptem això, però que quan s'estudiï l'oferta puguem tenir en compte això, no?, l'oferta pública, l'oferta concertada. I, per tant, ja us ho dic, acceptarem aquesta transacció perquè ens dóna recorregut en la proposta.

El president

Senyora Grau, ens hauria de fer arribar la transacció, perquè no la tenim, eh?

Hortènsia Grau Juan

Ara us la fem arribar, president.

El president

Hi han esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. Entenc que el grup proponent ja s'ha pronunciat sobre les propostes de resolució amb la transacció feta amb la segona. Per tant, hi votarem a favor.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Per dir que la resolució proposada, doncs, sobre l'ampliació de l'Escola Olga Xirinacs, de Tarragona, la recolzarem. Estem en un d'aquests casos de necessitat immediata, que obliga algunes escoles a habilitar llocs, llocs per fer classe, per fer grups classe realment sorprenents, com passadissos, cuines, etcètera. En la mesura que estem en una situació d'aquest estil, ens sembla que qualsevol resolució que aprovi el Parlament a favor de l'inici de les obres d'ampliació serà benvinguda.

En qualsevol cas, la valoració que fem de l'esmena de CiU és aquesta del Govern, d'imputar al Govern aquesta actitud de mirar d'establir, guanyar temps, alentir les coses, però que, d'altra banda, també té els seus elements objectius per la qüestió de les disponibilitats pressupostàries d'aquest any, que tots coneixem. I consegüentment ens sembla que, amb esmena o sense, independentment del que s'acabi fent pel grup proponent, votarem a favor de la proposta, en la mesura que suposa un avenç qualitatiu respecte a la situació anterior.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Font. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. El nostre grup també es posiciona a favor d'aquesta proposta i ens congratulem, doncs, que es pugui solucionar almenys amb barracons, aquesta situació a Tarragona. I també, doncs, ens congratulem que hi hagi aquest acord en aquesta proposició dels grups parlamentaris.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Chumillas. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

En primer lloc... Gràcies, president. En primer lloc, saludar les persones que ens acompanyen avui aquí de l'Escola Olga Xirinacs i tota la seva lluita per tal, doncs, de poder sortir d'aquests barracons o d'aquests mòduls prefabricats i que es pugui construir un allotjament com Déu mana.

En segon lloc, dir que em sembla molt bé i molt raonada la resolució que ha presentat el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. I que, atès que han arribat a unes transaccions, doncs, nosaltres també donaríem suport a

aquesta modificació del text, perquè entenem que va en la línia del que és lògic i racional.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Bé, mirant la proposta de resolució del grup proponent, hi estàvem d'acord; hi ha hagut aquesta nova transacció, que també em sumo a la petició del president: en aquest cas, és complicat també per als grups parlamentaris poder votar i saber el detall de les mateixes esmenes. Per tant, em sumo a aquesta petició que puguin arribar prèviament o que puguin arribar a tots els grups, com a mínim.

I, en aquest sentit, pel que ha dit i confiant en el que ha dit el portaveu del grup proponent en aquesta iniciativa, ens hi sumaríem, a la proposta, amb el benentès que l'objecte és bàsicament que no desaparegui l'escola, és a dir, que no és que siguin un èxit els barracons, sinó que, en tot cas, és una fórmula transitòria perquè es pugui consolidar l'escola i no haver de traslladar-se a una altra escola i tancar aquella escola.

I, per tant, en aquest sentit, votarem favorablement amb aquest objecte, que crec que és el que mou les persones que han lluitat perquè això sigui així, que estan aquí amb nosaltres alguns d'ells, i també del grup proponent.

Per tant, comptin amb el nostre vot favorable.

El president

Moltes gràcies, senyor Rivera. A continuació, donarem lectura a la transacció en el punt 2, amb el benentès que en el primer punt de la proposta de resolució el que fem és acceptar l'esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El secretari

Gràcies, president. Farem un esforç; tot i que la lletra entenc jo que és molt entenedora, suposo que la meua dificultat pot... (*Remor de veus.*) Bé, passo a llegir – passo a llegir.

Punt 2: «Un cop s'hagi validat la recepció del solar per part de l'Ajuntament de Tarragona i la valoració de la disponibilitat d'oferta educativa de la ciutat de Tarragona, iniciar els tràmits per a la construcció del nou centre: projecte bàsic i executiu.»

El president

Votem conjuntament, eh?, tant el punt 1 com el punt 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'institut de
Cabrils (Maresme) (tram. 250-00286/09)

El següent punt de l'ordre del dia és la Proposta de resolució sobre la construcció de l'institut de Cabrils, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Consol Prados.

Consol Prados Martínez

Gràcies, president. És en la mateixa línia que les propostes anteriors... (*Remor de veus.*) Hi ha una mica de moviment, suposo també per la gent que marxa...

El president

Esperi un moment, en tot cas, senyora Prados. Esperari, acomiadem els representants de l'Escola Olga Xirinacs que ens han acompanyat.

(*Pausa.*)

Quan vulgui.

Consol Prados Martínez

Gràcies. De fet, avui podríem tenir tot un seguit de visites, perquè totes les propostes de resolució van en aquesta línia, no? Escoles, instituts, programats, pressupostats, i que el que fem és, des de les nostres propostes de resolució, demanar, instar el Govern que es compleixi el calendari.

I és el que aquesta proposta, concretament de l'institut de Cabrils, al Maresme..., és el que demanem. Cabrils és un municipi que ha crescut en els darrers anys i, a més a més, ha crescut amb població jove, amb una mitjana d'edat dels quaranta-dos anys i amb una població infantil que és important. I, a causa d'aquestes característiques i d'aquest creixement demogràfic en els darrers anys, doncs, ha hagut de planificar una nova planificació dels equipaments escolars que necessita el municipi, el poble.

És per això, doncs, que, per exemple, el 2008-2009 es va inaugurar la segona escola de primària, i és per això també que des del Departament d'Educació conjuntament amb l'ajuntament es va planificar un institut en el municipi.

Abans el senyor Rivera deia que hem de donar suport a les coses que ja estan en camí o a les coses que ja estan planificades, pressupostades i en procés, abans d'iniciar-ne d'altres. Amb aquesta voluntat presentem aquesta proposta, perquè, com dic, l'institut de Cabrils té una dotació finalista pressupostada de 5,5 milions d'euros i aprovada en acord de govern de la Generalitat de Catalunya el dia 9 de novembre del 2010, fa un any, i, a més a més, com he dit, d'acord amb la planificació que havia fet el departament –el mateix departament– amb l'ajuntament de les necessitats educatives del municipi.

I, a més a més, l'Ajuntament de Cabrils ja des del juny del 2010 té atorgada la llicència de construcció. Per tant, és un d'aquests equipaments que han de ser prioritaris per les necessitats del mateix municipi, per

la situació en què es troben tant el professorat com l'alumnat, com en general tota la comunitat educativa. I, per tant, creiem, doncs, que ha de ser de forma immediata i de forma prioritària, i instem per això el Govern, doncs, a continuar amb el calendari previst. Entenem..., aquesta també és una proposta que es presenta al març d'aquest any; entenem que el curs ja ha començat i que, per tant, doncs, s'ha d'adequar el calendari ja en aquests moments, perquè estem al novembre del 2011. Però sí que insistim en aquesta immediatesa per complir els terminis però sobretot per complir amb la mateixa comunitat educativa.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Nosaltres no veiem cap inconvenient que es continuï amb el procés de licitació de la construcció del nou edifici de l'institut de Cabrils i, pels motius que ha expressat la diputada del Partit Socialista, doncs, votarem a favor de la proposta.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, president. Nosaltres també donem suport als arguments i a la proposta del Grup Socialista.

Hi votarem a favor.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Doncs, gràcies, president. Des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, votarem a favor d'aquesta resolució, atenent tota l'exposició de motius que es diu, el coneixement de la situació i especialment la necessitat de compliment de l'acord de govern de novembre del 2010.

Gràcies.

El president

Gràcies. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Rivera.

Albert Rivera Díaz

Sumant-me a la coherència dels arguments en anteriors propostes, com deia la portaveu socialista, de co-

ses que estan en marxa i aprovades, si hi ha un decret del Govern aprovat, ja sé que és un altre govern, però lògicament han de donar una solució i explicar si volen tirar enrere aquesta proposta o si volen complir-la, que és el que demanem des del nostre grup.

Per tant, en coherència amb les votacions anteriors, votarem favorablement aquesta proposta.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Roger Montañola.

Roger Montañola i Busquets

Moltes gràcies, senyor president. En la mateixa línia que els partits que m'han precedit en l'ús de la paraula, nosaltres donarem suport a aquesta proposta de resolució per dos sentits. En primer lloc, perquè, el calendari establert, l'ajuntament no l'ha determinat definitivament i, per tant, evidentment nosaltres no ens podem mostrar contraris a la construcció de qualsevol infraestructura, en aquest cas, d'aquest institut, i, per tant, li donem suport. Atenent també que Cabrils, com ha comentat la diputada socialista, és una població que els últims anys ha crescut moltíssim, ha crescut moltíssim bàsicament per ser perceptora de molts ciutadans de Barcelona que s'han traslladat a viure al Maresme i que, per tant, diguem-ne, el seu creixement de població i la seva mitjana d'edat, doncs, recull una particularitat que no es dona en altres municipis.

Per tant, li donem suport, sí fent un incís al tema del calendari. Com, aquest calendari, aquest ajuntament el desconeix definitivament quant a dates concretes, doncs, evidentment li donem suport, perquè en l'essència de la proposta hi estem d'acord.

El president

Moltes gràcies.

Per tant, sotmetriem la proposta de resolució a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució

sobre la rehabilitació i la construcció de diversos centres d'ensenyament a Terrassa (Vallès Occidental) (tram. 250-00287/09)

El següent punt de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre la rehabilitació i la construcció de diversos centres d'ensenyament a Terrassa, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. El passat 14 de febrer va començar el procés de preinscripció als centres educatius, com tothom sap. Aquest procés ha estat especialment complex a la ciutat de Terrassa, que és la que ens ocupa, pel creixement sostingut de la demanda, fruit de l'intens desenvolupament demogràfic dels últims anys, és a dir, hi ha un creixement de la matriculació i una forta demanda de nou alumnat. Això ha obligat l'Administració local a accelerar la cessió dels solars necessaris per construir nous equipaments educatius que puguin donar resposta a aquesta demanda i a l'Administració educativa reduir els terminis per a la seva construcció.

Els darrers anys s'ha dibuixat a Terrassa un nou mapa d'equipaments escolars que no només ha fet front a la demanda d'escolarització creixent i progressiva i sostinguda en el temps, sinó que ha permès corregir desequilibris territorials i socials de la mateixa ciutat de Terrassa.

La comunitat educativa de Terrassa va entendre en el seu moment que per frenar el risc de massificació que estaven patint les aules calia accelerar la posada en funcionament d'alguns equipaments concrets encara que fos de forma provisional, per la urgència de la situació. En aquest moment la majoria d'aquests centres són una realitat o s'estan construint en els terminis previstos.

Una clau del desenvolupament del mapa escolar de Terrassa ha estat el marc de coresponsabilitat de què s'ha dotat la mateixa ciutat amb l'Administració educativa, ja que, a través de la Taula Mixta de Planificació, s'ha pogut anar avançant, prendre decisions conjuntes i compartir les necessitats, compartir les angoixes i compartir els reptes de futur.

Ara bé, unes declaracions de la consellera d'Ensenyament recents sobre retard de construccions ja aprovades o el manteniment sense data de caducitat d'equipaments provisionals que esperaven edifici nou ha introduït en aquest procés harmònic un grau d'inquietud, un grau d'intranquil·litat a partir del procés de preinscripció del curs 2011-2012.

En aquests moments s'estan realitzant les obres definitives de les escoles Nova Electra i El Vapor, i finalitzant les de l'Institut Mont Perdut; també s'ha licitat el projecte i obra de l'Escola Can Montllor. Calen els acords de govern que garanteixin la construcció de l'Escola Sala i Badrinas, Segle XX i de l'Institut Aimerigues, Roc Blanc, així com la inversió necessària per a la seva instal·lació provisional amb una data clara per al seu trasllat als edificis definitius posteriorment.

Hi ha, a més, el compromís d'avançar per als propers cursos els nous instituts de la ciutat de Terrassa, sobretot el de Can Roca per al setembre de 2012 i el següent a la zona 3-4 d'escolarització Cementiri Vell - Ca n'Anglada. I cal acabar la planificació de primària convertint l'actual annex 34 en una futura escola emplaçada als terrenys cedits del Vapor Cortés.

També hi ha altres necessitats que s'han posat de manifest a la ciutat de Terrassa, com la remodelació dels centres més antics, el cas de l'Escola Ramón y Cajal,

i la construcció dels gimnasos pendents, com són els de les escoles Francesc Aldea, Joan Marquès Casals i El Vallès.

Per aquests motius, per tota aquesta situació de la ciutat de Terrassa en conjunt, el Grup Parlamentari Socialista ha presentat aquesta proposta de resolució amb uns punts de detall, els quals proposaríem a la comissió recolzar.

El primer punt diu: «Prendre els acords imprescindibles per al finançament i posterior licitació de les obres de l'Institut Aimerigues i de l'Escola Sala i Badrinas i facilitar les inversions necessàries per a la instal·lació i funcionament provisional d'ambdós centres educatius dins de 2011.»

El punt 2 diu: «Prendre les mesures per a desplegar els acords presos per la Taula Mixta de Planificació per als propers anys, especialment l'Institut de Can Roca per als cursos 2012-2013.»

El punt 3: «Vetllar pel compliment dels terminis en l'execució de les obres en curs, La Nova Electra i El Vapor i l'inici de les obres ja licitades de l'Escola Can Montllor.»

El punt 4: «Concretar terminis per realitzar les obres dels gimnasos pendents a tres escoles de la ciutat: Francesc Caldea, Joan Marquès Casals i El Vallès.»

I, finalment, el punt cinquè: «Continuar el procés de millora dels edificis escolars antics posant terminis a les actuacions necessàries, com és el cas de l'Escola Ramón y Cajal amb cinquanta anys de vida en aquests moments.»

Demanam consegüentment el suport de la comissió a cada un d'aquests punts, que vindria a equilibrar i a donar sortida als problemes plantejats en matèria educativa a la ciutat de Terrassa.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Font. En tot cas, fer-li un comentari: en el punt 1 caldria, si vol, una esmena tècnica o fer una esmena... Jo crec que amb una esmena tècnica, perquè senzillament és impossible que al setembre del 2011 puguem acordar fer una cosa perquè entre altres coses ja ha passat.

Daniel Font i Cardona

Per això he dit «dins de 2011».

El president

Dins del 2011. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Entenem perfectament les necessitats de la ciutat de Terrassa, i, malauradament, aquestes obres que, es veu clarament, inclouen o provoquen despeses durant aquest any no les vam poder incloure a la llista de prioritats que vàrem pactar amb Convergència i Unió.

De totes maneres, si això ha canviat i Convergència té diners i vol fer-ho, posarem a les seves mans el fet que ho faci. Per tant, ens abstindrem.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la senyora Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. El nostre grup recolzarà aquesta proposta de resolució per necessària i, entre altres coses, perquè és precisament el grup municipal de Terrassa, el Grup Municipal d'Iniciativa i Esquerra Unida de Terrassa, qui va impulsar, després de conèixer les declaracions de la consellera, que l'Ajuntament de Terrassa es pronunciés a favor de la necessitat d'aquestes construccions i de l'inici d'aquestes obres i de l'acabament en alguns casos i, per tant, del compliment dels compromisos de la Generalitat amb l'Ajuntament de Terrassa. Una iniciativa que tant el Grup Socialista com el Grup d'Esquerra Republicana van acabar impulsant també i signant en l'ajuntament, però que va rebre la *unanimitat* de tots els grups municipals de l'Ajuntament de Terrassa, que, entenent que la ciutat necessita aquests equipaments i que la ciutat necessita aquestes inversions, van recolzar aquesta moció.

Per tant, esperàvem també que la unanimitat que es va produir en el Ple de l'Ajuntament de Terrassa es pogués produir avui també en el Parlament de Catalunya, on pràcticament els mateixos grups parlamentaris estan representats, que els mateixos grups municipals a l'ajuntament.

Cert és que en alguns casos fins i tot la resolució que es va..., la moció que es va aprovar al febrer a l'ajuntament i que aquí es reproduceix està desfasada, perquè algunes de les obres que el senyor Font repassava estan acabades. Parlo en concret de l'Escola Electra, que ja està funcionant en un edifici i amb les obres acabades.

Per tant, entendríem que es digués que aquelles que ja estan executades o acabades, doncs, poguessin suprimir-se de la proposta de resolució, però no entendríem que allò que es vota a Terrassa després en el Parlament es volgués rebutjar amb els arguments que hem sentit en altres ocasions, de disponibilitat pressupostària, perquè entenem que allò que és disponibilitat pressupostària per al Govern ho ha de ser aquí i a Terrassa. I, per tant, s'han de donar les mateixes explicacions.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Camats. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, senyor president. Crec que al municipi de Terrassa s'han fet molt bones pràctiques pel que fa a la planificació educativa, s'han utilitzat totes les potencialitats de l'Oficina Municipal d'Escolarització, com

aquí es reconeix i es reconeixia en la moció del Ple, i s'ha fet un esforç planificador conjunt, coresponsable, en aquesta taula mixta. Per això encara agafa més força la necessitat d'anar concretant tots aquells acords que s'hi van establir, que són una demanda compartida també pel Grup d'Esquerra Republicana, com es va fer palès aleshores en el Ple municipal.

Nosaltres també fem notar, doncs, que poder caldria actualitzar, ni que fos de manera tècnica, algun dels punts de la proposta de resolució, però, en tot cas, això ja ho deixem a la mà del grup proposant i de la mateixa Mesa d'aquesta comissió. Perquè sempre ens passa el mateix: és una proposta de resolució que, clar, es va entrar el mes de març d'enguany, i han passat molts mesos des d'aleshores, han passat set, gairebé vuit, mesos. Amb el prec, doncs, que poguéssim haver-hi més agilitat a l'hora de poder tramitar els punts, nosaltres anunciem òbviament que hi votarem favorablement.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup parlamentari Mixt, Subgrup Ciutadans, té la paraula el senyor Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, president. Simplement per anunciar, i no reiterar alguns arguments anteriors de casos similars, el nostre vot favorable.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. Avancem que votarem en contra d'aquesta proposta de resolució, però explicaré l'argumentació del rebuig.

En primera part, aquest rebuig rau en el fet que les diferents actuacions que es demanen a la proposta ja s'estan realitzant. El curs 2011-2012 han entrat en funcionament l'Institut Aimerigues, l'Escola Sala i Badrinas, tal com demana el punt número 1 de la proposta. El Departament d'Ensenyament té previst posar en funcionament el curs 2013-2014 l'Institut de Terrassa Nord; l'IES de Can Roca està prioritzat. Les obres de construcció de l'Escola Nova Electra i l'Escola El Vapor s'estan executant; la nova construcció de dues línies d'infantil i primària de l'Escola Can Montllor està prioritzada en el Pla de centres. El rebuig és, doncs, en aquests punts perquè ja s'està realitzant el que ens demana la proposta de resolució.

Pel que fa al punt quart de la proposta, la construcció d'equipaments poliesportius o gimnàs en aquest moment no està prioritzada en la planificació de construccions escolars. Per tant, aquí sí que és: no, perquè no està prioritzada; les altres ja s'estan fent.

I, pel que fa al darrer punt de la proposta de resolució, l'Escola Ramón y Cajal és un centre de titularitat municipal, de manera que el manteniment del centre és competència de l'Ajuntament de Terrassa.

Atesa, doncs, aquesta argumentació, repeteixo que rebutgem la proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies. En tot cas, senyor Font, com que li han demanat diversos grups si vol retirar algun dels apartats o ho deixem com està, el que vostè ens digui.

Daniel Font i Cardona

Senyor president, tinc la impressió que és millor deixar el text com està per un problema de precisió, perquè de la mateixa manera que hi ha la intuïció respecte a algun dels centres que podria estar en una fase o altra d'obres, com deia ara la portaveu de CiU, no ho sabem amb exactitud. Per tant, ens sembla que s'hauria d'aprovar globalment com un element d'estímul a concretar amb posterioritat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Per tant, sotmetriem la proposta de resolució a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjada amb 7 vots a favor, 2 abstencions i 8 vots en contra.

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Fluvià, de Barcelona (tram. 250-00293/09)

El següent punt de l'ordre del dia és la Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Fluvià, de Barcelona, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Les necessitats d'escolarització a la ciutat de Barcelona han comportat la programació d'una oferta educativa que comparteix la major part dels grups municipals de l'actual consistori de l'Ajuntament de Barcelona. El Mapa d'ensenyaments obligatoris de la ciutat, de 10 de maig del 2006, aprovat conjuntament per la Generalitat i l'ajuntament, i el Pla d'equipaments educatius 2008-2011 de construcció, rehabilitació i millora de centres educatius públics a Barcelona, de 24 de gener de 2008, signat entre la Generalitat i l'ajuntament, són els elements d'acord que recullen els compromisos de construcció, reforma i millora de centres educatius i els compromisos precisos quant a la inversió necessària, que, per la seva banda, a bastament han estat satisfets per compte de

l'Ajuntament de Barcelona amb relació a la part que li correspon en funció d'aquests acords escrits.

Per aquest motiu, el Grup Parlamentari Socialista proposa aquesta resolució, que insta el Govern a dotar del finançament i a realitzar les obres necessàries per al nou edifici de l'Institut Fluvià, de Barcelona.

Gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Per iniciar la ronda de posicionaments, li passo la paraula al Partit Popular, al diputat Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyora presidenta. Doncs, atès que aquest institut està prioritzat, nosaltres donarem el suport a la proposta.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies. Continua el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, la diputada Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyora presidenta. El nostre grup també donarà suport a la proposta de resolució, i ens afegim als arguments que el Grup Socialista ha esgrimit.

La vicepresidenta

Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, la senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Hí donarem suport, perquè està inclòs en el Pla d'equipaments educatius 2008-2011 i perquè és de justícia que així sigui.

La vicepresidenta

Seguirem amb el Subgrup Ciutadans, el senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Sí, doncs, també donarem suport a aquesta proposta, com han anunciat altres grups.

La vicepresidenta

I, finalment, pel Grup de CiU, la senyora Neus Munté.

Neus Munté i Fernández

Gràcies, presidenta. I també breu com la resta de portaveus en aquest cas, també per anunciar el nostre vot favorable en tant que, com s'ha dit abans, és una de

les obres, doncs, prioritzades en un paquet d'obres que es considera necessària la seva futura realització.

Gràcies.

La vicepresidenta

(*Veus de fons.*) Sí. Si a tots els portaveus els sembla, la donem aprovada per assentiment. Sí? (*Pausa.*)

Molt bé.

Proposta de resolució

sobre l'establiment d'acords entre les entitats juvenils i els instituts públics per a exposar a l'alumnat els projectes associatius (tram. 250-00353/09)

El següent punt de l'ordre del dia és el punt número 8, és la Proposta de resolució sobre l'establiment d'acords entre les entitats juvenils i els instituts públics per a exposar a l'alumnat els projectes associatius. Per a la seva defensa, té la paraula el diputat Dani Font, del Grup Parlamentari Socialista.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyora presidenta. En el marc de l'exercici democràtic de la vida política, la millor manera d'aprendre a participar és participant, no? I els valors de la democràcia s'adquireixen experimentant-la; no és una afirmació nostra, és una afirmació comunament acceptada.

L'escola, en tant que és un agent de formació de ciutadans i ciutadanes, hauria de ser un espai de participació i de democràcia quotidiana; l'alumnat hauria d'adquirir també i interioritzar els hàbits participatius a partir de la seva implicació activa en el dia a dia de la mateixa comunitat escolar, no? En el sentit que l'escola prefigura després la societat.

En aquest sentit, l'article 23 de la Llei d'educació de Catalunya diu: «Les normes d'organització i funcionament dels centres han de determinar formes de participació dels alumnes, atenent-ne les característiques i l'edat, i d'acord amb les orientacions del departament, que en facilitin la presència en la vida del centre, el diàleg i la coresponsabilització, n'afavoreixin els compromisos en l'activitat educativa del centre i en propicien la formació en els hàbits democràtics de convivència, sense perjudici d'ésser presents, quan correspongui, en el consell escolar.»

Entorn de la qüestió de l'associacionisme d'alumnes, que va associat a la participació, la mateixa Llei d'educació de Catalunya, en l'article 24, diu el següent: «El Govern ha d'afavorir la participació de les associacions d'alumnes dels centres educatius públics i dels centres educatius privats sostinguts amb fons públics. En els centres privats no sostinguts amb fons públics, les normes d'organització i funcionament són l'instrument adequat per canalitzar aquesta participació.» És a dir, prefigura una funció de l'associacionisme d'alumnes en el sistema educatiu general. Ara bé, és imprescin-

dible que aquest conegui..., que aquest, el sistema educatiu, conegui la pluralitat i l'heterogeneïtat dels moviments associatius juvenils. I, per tant, considerem que és bo i que és cabdal en aquesta línia de participació democràtica des de les escoles que, des del Govern i des dels centres educatius de secundària, es promogui la implicació de l'alumnat en el moviment associatiu i en les pràctiques participatives intraescolars.

Per això hem presentat aquesta proposta instant el Govern a impulsar les mesures necessàries per als centres d'educació secundària del servei públic d'educació, és a dir, perquè aquests centres d'educació secundària, tots aquells sufragats amb fons públics, estableixin acords estables amb les entitats juvenils del seu àmbit territorial per tal que puguin explicar els seus projectes associatius a l'alumnat en el marc de l'activitat del centre i poder exercir així aquest mandat participatiu i de participació de l'associacionisme juvenil en els programes intraescolars que mandata la Llei d'educació.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Font. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Estem totalment d'acord amb la posició del Partit Socialista de la necessitat de..., o de la positivitat que hi ha en l'associacionisme de la gent jove.

També entenem que, encara que no estigui aquí explicat, aquests tipus d'activitats extraescolars no afectaran a distreure els alumnes, com ens deia el convidat d'aquest matí. I, per tant, doncs, li donarem el nostre suport a la proposta.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula la senyora Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, perquè és una demanda reiterada del moviment associatiu, el fet de tenir presència i donar-se a conèixer als joves també en els centres educatius, el fet de poder explicar els seus projectes i la feina que fan també als alumnes directament. De fet, hi ha una demanda no només en els centres educatius de secundària, sinó que a les mateixes universitats algunes d'aquestes associacions, especialment les estudiantils, ja presenten els seus projectes a inici de curs, per tal d'explicar què fan, però també per oferir als alumnes la possibilitat de formar-ne part i que coneguin el que a vegades és prou desconegut per a ells, que és la feina que fan aquestes organitzacions.

I reiterant, a més a més, que no només abans, sinó reiteradament sentim a parlar de la responsabilitat, de la necessitat de responsabilitzar els alumnes, que aprenguin la seva mateixa organització, a responsabilitzar-se com a adults, a créixer com a persones, i els espais d'educació que se'n diu no formal, espais de lleure i la feina que fan aquest tipus d'organitzacions sovint són la millor escola perquè els nostres alumnes aprenguin també, no només però també, tota aquesta mena de responsabilitat i perquè es responsabilitzin també i aprenguin moltes..., o practiquin moltes de les coses que després els demanem com a ciutadans: esperit crític, participació democràtica, solidaritat, etcètera.

I, per tant, ens sembla una bona idea que comencin també fent-se presents en els instituts.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, president. Ens sembla una molt bona iniciativa. Ja hi ha entitats que *motu proprio* van als instituts a poder..., a demanar d'explicar quines són les tasques que fan, per tal d'incrementar també el suport a l'associacionisme juvenil, però crec que el salt qualitatiu precisament és sistematitzar aquesta qüestió mitjançant acords estables amb els instituts i que es faci des del Govern.

Igual que abans lloàvem, diguem-ne, d'altres valors afegits dels plans d'entorn, certament l'impuls de plans d'entorn també et dona aquesta possibilitat de suport més enllà del centre escolar de contacte amb les entitats. Però entenem que especialment arribar a acords amb entitats juvenils per donar a conèixer la feina que fan i especialment propiciar-ne l'associacionisme ens sembla una iniciativa molt bona i, per tant, hi donarem suport.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Rivera.

Albert Rivera Díaz

Sí, gràcies, president. Nosaltres tenim els nostre dubtes sobre..., o sigui, no sobre la bona fe de la proposta, sinó sobre la utilització que es pugui fer de la proposta, parlant clar.

És a dir, l'associacionisme juvenil, que és legítim, que és necessari, forma part de la societat civil. I, per tant, l'escola pública, que forma part de l'entorn públic, del que és públic, com bé diu la proposta, d'allò que està pagat amb fons públics, ens sembla que no necessàriament ha d'estar vinculat a aquesta societat civil i en la participació i una sistematització i a ficar, en definitiva, una connexió directa entre la societat civil lliure i la part pública.

Per tant, la col·laboració jo crec que és possible, però no cal, des del nostre punt de vista, que sigui el departament qui faci tot un pla i tota una intervenció, sinó, en tot cas, doncs, per convenis amb diferents entitats, per funcionament de diferents territoris que funcionen a vegades de forma diferent segons aquestes necessitats, ens sembla bé que pugui passar, ho deia un altre portaveu que a l'àmbit universitari ja passa, no? Però dintre d'aquest camp de col·laboració, en tot cas, de societat civil i no de sistematització de la societat civil; crec que no és exactament el mateix.

Per tant, hi insisteixo, estic convençut de la bona fe de la proposta, però tenim els nostres dubtes que aquesta temptació contínua d'aportar a l'àmbit públic allò que és societat civil lliure i que volem que segueixi sent lliure..., doncs, ens sembla que la fórmula de col·laboració establerta, cas per cas, en aquest sentit pot ser millor que una incorporació en l'àmbit públic d'aquestes entitats, que si alguna cosa tenen de bona moltes vegades és la seva llibertat, la seva capacitat de proposta, la seva emprenedoria.

I, per tant, ens abstindrem més per les conseqüències en el malentès de com puguin ser dutes a terme, i tenim els nostres dubtes, ho diem obertament, que no pas de la bona fe de la proposta, que estic convençut que és incorporar, d'alguna manera, aquest contacte amb la societat civil.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Balasch.

Antoni Balasch i Parisi

Gràcies, president. Jo crec que la proposta de resolució és clara quan diu que s'estableixin acords estables amb les entitats juvenils per tal que aquestes puguin explicar els seus projectes associatius. Això jo entenc que aquestes pors que té el senyor Rivera, penso que..., me sembla que les esvaeix, si més no.

Nosaltres, com a grup parlamentari, estem d'acord amb aquesta proposta, perquè entenem que la participació és una eina fonamental, i és una eina fonamental des de la formació en tant que, doncs, desenvolupa en l'individu que hi participa la responsabilitat i la responsabilitat entesa com una estructuració de la mateixa persona, com una estructuració personal molt potent. Desenvolupa també una implicació social de l'individu des d'un punt de vista solidari i d'actuació social, desenvolupa valors com l'altruisme i molts altres, i fa que l'individu que s'hi troba sigui un element operant socialment i, en tant que operes amb la societat, actualment també operes amb tu mateix i, per tant, t'aporta un valor afegit a la mateixa persona des d'aquest punt de vista d'estructuració personal.

Per tant, és molt important que l'associacionisme juvenil s'eixampli; per tant, és important que les entitats puguin anar a explicar-se perquè el jovent després s'impliqui participant. I, aquesta importància, la

referim amb aquesta formació tant social com humana com, doncs, perquè les..., per atendre les necessitats com aquesta implicació social a la qual em referia abans. I deia que això s'ha de fer i s'ha de fer sense afectar el normal ritme de les classes i de l'estudi, òbviament i, per tant, aquest..., això que s'apuntava, doncs, ja es té en compte.

Aquest lideratge organitzat de les entitats se transmet amb un lideratge positiu de cara a l'individu i, per tant, això és una eina fonamental. I nosaltres hi estem d'acord com a grup parlamentari, i el Govern val a dir i val a referenciar que en el seu Pla de govern ja ho ha tingut clar com a objectiu. I tant és així com que les properes instruccions d'inici de curs el Departament d'Ensenyament ja preveu que a l'ESO en el projecte educatiu dels centres es tingui en compte, primer, donar a conèixer entre els alumnes projectes associatius d'entitats juvenils vinculades a l'entorn del centre i, per tant, ja es preveu. Així mateix també, adopció de mesures per afavorir la creació d'associacions d'alumnes i també la formació de voluntariat.

Per tant, nosaltres hi donarem el nostre suport i el nostre vot favorable.

El president

Moltes gràcies.

Per tant, sotmetriem la proposta de resolució a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada amb 16 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Proposta de resolució

sobre l'establiment d'un districte únic als efectes d'elecció del centre escolar en el procés de matriculació (tram. 250-00369/09)

El següent punt de l'ordre del dia és el número 10: Proposta de resolució sobre l'establiment d'un districte únic als efectes de l'elecció del centre escolar en el procés de matriculació, presentada pel Grup Parlamentari Popular. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Moltes gràcies, senyor president. La lliure elecció del centre escolar on els pares volen escolaritzar els seus fills entenem que és un dret i que actualment està limitat i condicionat..., actualment..., ho està sempre, condicionat en gran part en funció del lloc de residència. Els pares no poden triar lliurement el centre educatiu en el qual volen escolaritzar els seus fills, sinó que ho han de fer escollint entre una oferta limitada que els dóna l'Administració educativa en funció del seu lloc de residència.

En el cas de les grans ciutats com Barcelona, aquesta oferta es veu limitada a altres centres públics i concertats en la proximitat o àrea d'influència del domicili, però el sistema de baremació impedeix en la pràctica poder optar a un altre centre fora d'aquesta àrea d'influència.

Els pares pensem que han de poder triar lliurement el centre educatiu en el qual volen escolaritzar els seus fills independentment del seu lloc de residència. El lloc de residència no pot ser el factor determinant que determini per sempre l'escolarització de l'alumne en zones d'influència petites i restringides que impedeixen la lliure elecció de centre escolar.

L'Administració, efectivament, ha de vetllar per moltíssimes coses, i nosaltres som els primers que entenem que no hi ha una llibertat absoluta en cap àmbit de la vida. Per tant, seria absurd pretendre que no tindrem problemes per escolaritzar els fills on vulguem; sempre pot haver-n'hi, igual que sempre hi haurà problemes per triar el treball que un vol o per buscar la casa que un vol. El que succeeix és que pensem que tampoc l'Administració ha de posar problemes per escolaritzar els nanos on un vol anar, especialment si invoca arguments com la convivència i la cohesió social. Què millor que els pares estiguin satisfets amb l'educació que es dona als seus fills perquè la convivència millori?

Per això demanem, doncs, en aquesta proposta que Catalunya sigui un districte únic. Segurament seria una cosa..., seria forçar una mica la mateixa LEC, LEC que està vigent i, per tant, respectem, però amb bona voluntat crec que es podria estudiar l'assumpte.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per tal de posicionar-se el Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Hem de dir que entenem el fons de la proposta que fa el diputat Pedro Chumillas per facilitar les vies d'accés als centres educatius de les famílies, diguem-ne, sobre la base de donar vies a la lliure elecció de centre, que és un tema realment important i que està en la major part de programes electorals, i també de la bondat i de la preocupació sincera quan formula aquesta proposta.

Però nosaltres li hem de dir una cosa, que és que el 2009 vam aprovar al Parlament la Llei d'educació de Catalunya, que tracta a bastament aquest tema. Hi va haver llavors una llarga discussió sobre les vies d'accés i també sobre la idea d'un districte únic o de districtes més amplis, i es va apostar finalment per un criteri de lliure accés però amb unes matisacions que imposava la pràctica, entre les quals algun règim de sectorització. I la pràctica la imposava per una raó molt simple. Imaginem-nos que una escola, doncs, que depèn de l'organització Abat Oliba, posem per cas, que hi vam ser el senyor Chumillas i jo ahir, es revela com una gran escola i resulta que té una gran demanda, i, en comptes d'apuntar-s'hi, doncs, dues-centes perso-

nes, que són les places que podria tenir, se n'hi apunten 200.000 o 20.000. És clar, la llei hi ha de dir alguna cosa. És a dir, què passa amb els que fan cua i no hi poden accedir? I, per tant, ha de fer algun element de distribució en primera instància, en segona; hi ha d'haver alguns criteris de referència. La viabilitat, que no la ideologia, és el que va imposar uns criteris d'accés, que són els que consten a la Llei d'educació.

Per aquesta raó nosaltres, encara que estem oberts a parlar d'aquest tema àmpliament, perquè com més llibertat d'accés tingui una família, millor, doncs, no podem votar a favor de la proposta, per la raó que està legislada, diguem-ne, encara que és un tema que, com d'altres en aquest Parlament, segurament reactivarem en el futur i n'hauré de seguir parlant.

Jo li voldria fer una observació, al diputat Chumillas, només una, aquesta amb una mica de malícia, diguem-ne, que és que s'ha d'anar molt amb compte en la qüestió de l'accés escolar, diguem-ne, perquè l'accés escolar, la llibertat d'elecció és de les famílies, eh?, de les famílies, compte, no dels centres. És clar, la temptació d'utilitzar la llibertat d'accés en base a un districte únic per fer unes campanyes de màrqueting, etcètera, i acaparar una població de matrícula determinada i específica que sobretot obviï determinades presències és immediata. I, per tant, les formes d'accés han de tenir la llibertat de les famílies, però també el criteri d'equitat d'accés, que les famílies tinguin dret d'accés a tot arreu, diguem-ne, i això és una cosa complicada.

Hi ha la fórmula de la Llei d'educació de Catalunya, que combina diversos criteris; qualsevol altra fórmula que aparegui l'hem de considerar necessàriament, i, si hi han noves idees, doncs, el Grup Socialista se sumarà entusiasta a aquesta discussió per millorar el que es pugui. Però en l'actualitat, i en aquest moment, i a data d'avui, nosaltres ens hem de cenyir a la Llei d'educació de Catalunya, tal com està legislada. Per tant, hi votarem en contra.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Font. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la senyora Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Miri, senyor Chumillas, nosaltres votem que no a aquesta proposta de resolució i, a més, amb contundència li diria: rotundament no. Perquè no compartim el rerefons del que vostè explica, no pas el discurs que vostè ens fa sobre l'elecció de centre per part dels pares o la comoditat o la llibertat de les famílies a l'hora de triar centre, que no crec que ningú li ho pugui discutir, ni ningú li ho ha discutit en aquest Parlament, ni li ho discutirà. Però el que hi ha al darrere de la seva proposta no és la llibertat de les famílies d'escollir centre; ara acaba el senyor Font de dir-li-ho, és la llibertat que tenen algunes famílies més que altres, perquè és evident que hi ha

famílies més lliures que altres, si ho plantegen només en els termes en què vostè ho planteja.

Vostè diu que força la LEC; no, el que força la seva proposta és el sentit comú, perquè vostè ens està dient que un nen de Barcelona, segons la seva proposta, pot ser escolaritzat, si així ho decideix la família, a la Vall d'Aran; és igual, o a Terrassa, o a qualsevol altre lloc. I que, per tant, a més a més, com que ho assumim com a Administració, que aquest és el dret i que aquest és el reconegut, el transport l'hi pagarem des de l'Administració, suposo, és evident, perquè allà on estan escolaritzats els nens en l'etapa obligatòria l'Administració es fa càrrec del transport si no pot..., en aquests moments, si no pot assumir una plaça al costat de casa. Com que vostè ens està dient que totes les places seran possibles per a tots els nens de tot arreu, per tant, haurem de pagar el transport vagi on vagi el nen o la nena, sigui a prop, sigui lluny, sigui..., hi hagi places al costat de casa o no. I, per tant, força el sentit comú, certament, l'aplicació de la seva disposició, no només la LEC.

Tercer argument, ja li ho deien abans també. Miri, la combinació de la seva proposta, que és districte únic a Catalunya, amb la combinació del Govern de Convergència, que dona cinc punts a les escoles per poder, diguem-ho així, triar els alumnes, perquè l'únic que demanen és el certificat a les famílies que han estat alumnes d'aquell centre, el que permet és que les escoles que vulguin, del tipus que siguin, eh?, jo no estic parlant d'una titularitat o de l'altra, l'escola que vulgui triar el seu alumnat, el pot triar, podria triar-lo: «Tu sí, tu no.» És evident que la responsabilitat de l'Administració és que, encara que hi hagi centres que ho vulguin fer, això no ho puguin fer i no els facilitem que ho facin.

I, finalment, miri, la Constitució, que estic segura que vostè reconeixerà com a text de referència i ara jo hi apel·lava, diu en el seu article 27, el referit a educació, que tothom té dret a l'educació i que es reconeix la llibertat d'ensenyament. La Constitució no recull el dret a escollir centre o la llibertat d'escollir centre, tot i que ja li dic que estem tots d'acord que això hauríem d'intentar que fos el més satisfactori possible.

Qui sí que s'ha referit a la llibertat d'escollir centre i a l'opció dels pares d'escollir centre és el Tribunal Constitucional, que té sentències que diuen que fins ara –no sé si vostès trobaran un sistema millor, és evident que el del districte únic no ho és– el sistema més equitatiu que combina accés, llibertat i equitat és el de la proximitat, que és per això el que fan servir totes les administracions locals, nacionals, estatals del nostre país. És veritat que a vegades el criteri pot ser injust en alguns casos determinats i que no sempre aconseguim el cent per cent de la satisfacció de totes les famílies, perquè no sempre hi ha tota la disponibilitat en tots els centres per a tothom, però és el que fins ara ha aconseguit que sigui el més just, el més equitatiu i el que garanteix un millor accés a totes les famílies, combinant, hi insisteixo, l'accés, l'equitat i la llibertat d'elecció dels pares, que hi estem tots d'acord, però que no és un dret constitucional com a vegades vostès ens volen fer entendre.

Per tant, no, i rotundament, si em permet l'afirmació, no a la seva proposta.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, president. Nosaltres, des d'Esquerra, en cap cas hi podem estar d'acord, amb aquesta proposta, perquè els arguments o, diguem-ne, excuses que es donen, sigui per ampliar zones, sigui per zona única, acaben sent això, des del nostre punt de vista, excuses per poder fer que siguin els centres els que escullin l'alumnat i no pas el que es diu, que les famílies, el centre. O com la consellera Rigau va anunciar..., que sabem que hi està treballant, en un nou decret que amplii les zones d'escolarització. Sembla que per l'altre curs escolar ella va utilitzar l'argument, que jo en dic excusa, d'equilibrar el nombre d'alumnes immigrants, però, en definitiva, estem anant sempre al mateix, a afavorir que determinats centres escullin l'alumnat i no pas a l'inrevés.

Nosaltres no hi podem estar d'acord per les conseqüències que té això, que s'han explicat a bastament. I a Esquerra ens sembla adequada la zonificació vigent i no veiem adequada ni que hi hagi menys zones i més àmplies, ni que hi hagi en absolut una única zona a efectes de matriculació.

Per això hi votarem en contra.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el senyor Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, president. Bé, nosaltres no negarem l'evidència i, de fet, coneixem casos, i tant per l'associació de pares com per gent que està preocupada perquè el sistema actual no és prou flexible, és un sistema que no satisfà moltíssims pares i mares, que són també aquells ciutadans que paguen amb els seus impostos el nostre model educatiu. No només nosaltres al Parlament, no només el departament, sinó que són els dipositaris en definitiva també de bona part d'aquest servei, com a pares. Per tant, alguna cosa també hi tindran a dir, alguna cosa també manifesten.

Jo crec que aquest Parlament ha de ser receptiu i intentar trobar..., que no és senzill i això ho reconec tant a aquest Govern com a l'anterior: no és senzill buscar aquests paràmetres i arribar a un acord de quins paràmetres, de quina flexibilitat ha d'haver-hi.

Per tant, som partidaris que obrim aquest debat, que obrim el debat de si es poden ampliar o no les zones, de si hi han altres paràmetres, de si es pot millorar. Jo crec que a això hi hauríem de ser receptius.

Ara bé, que la proposta concreta que ens porta el PP en forma de proposta de resolució sigui la solució, tampoc ho creiem, sincerament. Jo crec que és un tema que n'hem de parlar, però que sigui el districte únic l'única fórmula jo crec que és molt complicat, fins i tot des del punt de vista de gestió. És a dir, ges-

tionar aquesta realitat, doncs, amb aquesta fórmula de districte únic seria jo diria impossible, des del punt de vista del servei públic.

Per tant, busquem fórmules, per què no? Parlem-ne entre els grups, de quina fórmula podríem trobar i quina podia ser..., amb el Govern també en aquest cas quin podia ser un pas per flexibilitzar una mica aquest sistema.

I una cosa que sí que vull deixar ben clara del nostre grup i que ja ha dit algun portaveu –hi estem totalment d'acord–: no oblidem que no són els centres els titulars d'això; en tot cas, parlem dels pares i dels alumnes, no dels centres. I els centres tenen tot el dret del món a tenir els seus interessos; els que són privats o concertats tenen tot el dret del món a fer-ho, com tot el dret del món tenim des del Parlament o des del departament a exigir una sèrie de criteris a canvi d'un conveni i d'un concert. Per tant, en aquest sentit, també volem deixar molt clar que no és un debat per afavorir que triïn els centres, sinó, en tot cas, per afavorir la demanda, que és certa i real, amb molts pares i mares i moltes associacions de pares.

Per tant, en aquest sentit, nosaltres no podem votar a favor d'això perquè no hi estem a favor, però sí que volem deixar molt clar que estem oberts al fet que aquest debat es produeixi i també que els grups ho puguem parlar.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Antoni Balasch.

Antoni Balasch i Parisi

Gràcies, president. Nosaltres, com és sabut, estem òbviament en pro que les famílies, que els pares puguin triar escola, d'acord. Però, en tot cas, el fet de..., tal com la proposta que arriba avui de fixar un districte únic entenem que es contradiu amb la Llei d'educació de Catalunya. I, per tant, aquest esforç i aquesta voluntat que sigui una llei no només per un any, no per quatre anys, sinó duradora i prou ampla per generar bons consensos penso que aniria en contra de la voluntat del que es va aconseguir no fa massa temps.

El punt 2 de la Llei d'educació, l'article 176 diu: «La delimitació territorial en zones educatives s'ha de fer, i s'ha de fer atenent criteris com pot ser de proximitat o de coresponsabilitat.» Òbviament –òbviament–, s'han d'atendre també criteris d'identitat i òbviament també hem de tenir en compte situacions derivades, com ja s'han apuntat, de transport públic, de menjadors, de dinàmiques. Jo diria inclús algunes que no han sortit com sobretot de planificació escolar, de planificació de dimensió de centres, de planificació de professorat, de dotació de professorat. Per tant, nosaltres hi votarem en contra des d'aquesta visió que acaba d'aportar ara.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Per tant, sotmetriem la proposta de resolució a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjada amb 2 vots a favor, 14 en contra i 2 abstencions.

El següent punt i darrer punt de l'ordre del dia és el número 12, és la Proposta de resolució, presentada pel Grup Parlamentari Popular, sobre el reinici de les obres de construcció de l'Institut de Roda de Barà, a la comarca del Tarragonès. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Pedro Chumillas... *(Veus de fons.)*

Una abstenció, perdó. Perdó –perdó–, és que ara no... És a dir, quedaria rebutjada amb 2 vots a favor, 1 abstenció i 14 vots en contra.

Proposta de resolució

sobre el reinici de les obres de construcció de l'Institut de Roda de Barà (Tarragonès) (tram. 250-00376/09)

El següent punt de l'ordre del dia és el número 12. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Molt bé. Gràcies, senyor president. Doncs, tenim aquí aquesta proposta de resolució sobre el reinici de les obres de construcció de l'Institut de Roda de Barà; no és començar de zero, sinó una cosa que s'ha parat, doncs, tirar-la endavant.

L'Ajuntament de Roda de Barà va cedir el 21 d'abril de 2009 el solar del Francaset per a la construcció d'un nou institut d'educació secundària al municipi. Han anat succeint coses, la Generalitat va licitar i adjudicar el projecte constructiu amb caràcter d'urgència perquè per al proper curs escolar, 2011-12, les classes poguessin començar a les noves instal·lacions de l'IES Roda de Barà. Però la paralització de les obres de construcció apunta que per a l'inici del proper curs escolar aquest nou equipament escolar no estarà enllestit per acollir els més de seixanta alumnes.

Doncs, per això nosaltres fem aquesta proposta de resolució, per tal que les instal·lacions estiguin preparades, ja es veu que no serà a l'inici d'aquest curs, que ja ha començat, però com més aviat millor.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Per dir que donarem suport a la proposta. (*Veus de fons.*) Sí, pel Grup Socialista.

El president

(*El president comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.*) ...del Grup Socialista. Té la paraula, senyor Font.

Daniel Font i Cardona

(*L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.*) ...concret de procediment d'aquesta construcció. En qualsevol cas, donarem suport a la proposta, s'admeti o no la nostra esmena. Si és acceptada, hi votarem a favor, i, si no, també.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Font. Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Mila Fernández.

Milagros Fernández i López

Gràcies, president. Bé, com ja havia exposat el grup proponent, vull dir l'inici de curs ja s'ha efectuat. Per això hem fet aquesta esmena, que, bé, sotmetrem a consideració del grup proponent, i, si l'accepten, el nostre vot serà favorable.

El president

Moltes gràcies, senyora Fernández. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. De fet, estàvem intentant esbrinar quina de les dues esmenes seria acceptada, si és que n'hi hauria alguna d'acceptada, per poder posicionar-nos. Nosaltres donem suport a la proposta de resolució del Grup Popular, pel qual ha estat presentada. Entenem que, de les esmenes presentades, una dilueix, l'altra precisa. I, per tant, també volíem saber finalment quina seria acceptada, si alguna està acceptada.

Però, en tot cas, recolzarem la proposta de resolució, entenent que, a més a més, s'ha d'actualitzar tècnicament, perquè és evident que també parla d'un calendari desfasat.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies. Des del grup parlamentari hi donarem suport, especialment si es fa aquesta esmena tècnica, tot i que ens hauria agradat, en funció de saber quines transaccions o quines esmenes s'accepten, que hi hagués alguna mena de temporalitat, que no n'hi ha cap, no n'hi ha ni una. I, per tant, doncs, a veure si ens poden aclarir aquesta qüestió, perquè estem parlant no d'unes obres que han de començar, sinó d'unes obres que van començar, que es van aturar i que estan pendent de reiniciar-se, com ha passat, per exemple, a l'escola de Cervelló, al Baix Llobregat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup parlamentari Mixt, Subgrup Ciutadans, té la paraula el senyor Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, president. Nosaltres, en principi, hi estariem d'acord. Lògicament, també ens agradaria conèixer, d'aquestes esmenes que s'han proposat, com queda finalment. Però, en principi, amb el text proposat, si no canvia en essència, podríem dir-ne, la proposta, hi estariem d'acord.

El president

Gràcies, senyor Rivera. Senyor Chumillas, per pronunciar-se sobre les esmenes. Té la paraula.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Atès que l'esmena de Convergència i Unió corregeix l'error que comenci això a l'inici del curs escolar 2011-2012, acceptariem aquesta esmena, encara que ens hauria agradat que, efectivament, posés algun termini o algun termini detallat. Acceptarem, doncs, l'esmena de Convergència i Unió.

Gràcies.

El president

Per tant, sotmetriem la proposta de resolució, amb l'esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió incorporada, a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada per la unanimitat.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de dues del migdia i deu minuts.